

மொழி வரலாறு

1.மொழி ஆராய்ச்சியின் தோற்றம்

* மொழி எப்படித் தோன்றியது என்பதை அறிவதற்காகப் பல்வேறு காலங்களில் ஆராய்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. அவ்வப்போது எடுத்துரைக்கப்பெற்ற கொள்கைகள் பலவும் வெறுங் கற்பனைகளாக நின்றனவே அன்றி, உண்மையை விளக்குவனவாக இல்லை. அதனால் ஆராய்ச்சியாளர்க் கிடையே பகைமையும் பூசலும் தோன்றவே. இத்தகைய ஆராய்ச்சிக்கே மதிப்பு இல்லாமற் போயிற்று. சென்ற நூற்றாண்டில் பிரெஞ்சு அகடெமி என்னும் ஆராய்ச்சிக் கழகத்தினர் இனி இத்தகைய முயற்சிக்கு இடந்தருவதில்லை என்று துணியவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

* பழங்காலத்தில் மொழியின் தோற்றத்தைப் பற்றி ஒருவகையான நம்பிக்கை இருந்து வந்தது. வடமொழியைப் பாணினி ஆக்கி வளர்த்தார் என்றும், தென்மொழியாகிய தமிழை அகத்தியர் கொணர்ந்து வளர்த்தார் என்றும் இந்நாட்டில் உள்ளது போலவே, ஐரோப்பாவிலும் நம்பிக்கைகள் இருந்து வந்தன இத்தாலி மொழி தாந்தே என்னும் கவிஞராலும், ஆங்கிலம் சாஸர் என்னும் புலவராலும். ஜெர்மன்மொழிலாதர் என்னும்— அறிஞராலும் டச்சுமொழி கிறிஸ்தியெர்ன் பெடெர்ஸன் என்பவராலும் ஆக்கி வளர்க்கப்பட்டன என்று ஐரோப்பியர்கள் நம்பி வந்தனர். ஆராய்ச்சி முறை தலையெடுத்த பின்னர், இந்த மொழிகளின் தோற்றத்திற்கு இவர்கள் காரணம் அல்லர் என்றும், மற்றப் புலவர்களுக்கு முன் தோன்றி இம் மொழிகளை வளர்த்த பெருமையே இவர்களுக்கு உரியது என்றும் உண்மை உணர்ந்தனர்.

* ஆராய்ச்சி என்பது பெரும்பாலும் தெரிந்தவற்றைக்கொண்டு தெரியாதவற்றை அறிய முயல்வதே ஆகும். மொழித்துறையில் இத்தகைய ஆராய்ச்சி போதிய பயன் தரவில்லை. இன்று மொழி பேசுவோர் அறிவு வளர்ச்சி மிக்கவர் தொடக்கத்திலே பேசியவர் அறிவு வளரப் பெறாதவர். மொழியைப் பேசுவதில் இன்றைய மக்களின் அனுபவம், பழங்கால மக்களின் அனுபவத்திற்கு வேறு பட்டதாகும். ஆதலின் அறிவு வளராத பழங்கால மக்கள் மொழியை எவ்வாறு பேசினர் என்பதை இது கொண்டு அறிய முடியவில்லை.

* மொழியின் தோற்றத்தை ஆராய்வதற்கு வேறுவகையான முயற்சிகள் பல செய்யப்பட்டன. ஆயினும் வெற்றி கிட்டவில்லை. எகிப்து மன்னர் ஒருவர் புதிதாகப் பிறந்த இரண்டு குழந்தைகளை இடையன் ஒருவனிடம் ஒப்படைத்து, அவற்றிற்கு ஆட்டுப்பால் தந்து வளர்க்குமாறும், அவைகளே எந்தச் சொல்லை முதலில் பேசுகின்றன என்று கவனிக்குமாறும் ஏற்பாடு செய்தார். இத்தகைய முயற்சியே ஸ்காட்லாண்டில் நான்காம் ஜேம்ஸ் என்னும் மன்னனாலும். மொகலாய மன்னன் ஒருவனாலும் இரண்டாம் பிரடெரிக என்னும் ஐரோப்பிய மன்னனாலும் செய்யப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

✓ மூளை வளர்ச்சி

* ஒலிக்கும் முயற்சிக்கும் உரிய உறுப்புகளைப் பொறுத்த வரையிலும் மனிதனுக்குச் சிறப்பாக அமைந்த உறுப்புகள் இல்லை. மூளையின் சிறப்பான ஆற்றலே இவன் பெற்றுள்ள தனிச் செல்வமாகும். விலங்குகளுக்கும் பறவைகளுக்கும் மூளை வளர்ச்சி இல்லாமையே குறையாக உள்ளது. மனிதன் ஒலிக்கும் எல்லா ஒலிகளையும் கிளியால் ஒலிக்க முடிகிறது. ஆனால் ஒலிக்கும் பொருளுக்கும் கருத்துக்கும் மனித மூளையில் ஏற்படும் தொடர்புபோல், கிளியின் மூளையில் தொடர்பு ஏற்படுவதில்லை; வேறு பறவை விலங்குகள் எவற்றின் மூளையிலும் இத்தகைய தொடர்பு ஏற்படுவதில்லை. அதனால் தான் மனிதன் மட்டும் மொழியை வளர்க்க முடிந்தது; முடிகிறது.

* கிளி பேசுவதாகக் கூறப்படும். ஆயினும் அது பேச்சு அன்று பேச்சு என்பது கருத்தை உணர்த்துவது. பேசப்படும் ஒலிகள் சில பொருள்களையும் அவற்றின் தன்மைகளையும் செயல்களையும் உணர்த்துகின்றன. ஒலிகள் பயனின்றித் தனித்து நிற்காமல், இவ்வாறு பொருளுடையனவாக நிற்கின்றன. இத்தகைய ஒலிகளால் அமைந்ததுதான் பேச்சு, கிளியின் ஒலிகள் கருத்துக்களை உணர்த்த ஒலிக்கப்படுவதில்லை. ஒலிக்கும் கிளிக்கு அவை பொருளற்ற ஒலிகளே. பொருளுணர்ச்சி இல்லாமல் கிளி பேசுவதால், அதன் வாயில் பிறக்கும் ஒலிகள் வெற்றொலிகள் ஆகும். பேச்சு ஆகா. மனிதன் வாயில் ஒலி பிறக்குமுன், அவற்றின் தொடர்பான கருத்துக்கள் அவனுடைய மூளையில் தோன்றுகின்றன. கிளியின் வாயில் பிறக்கும் ஒலிகளுக்கு ஏற்ற கருத்துக்கள் அதன் மூளையில் பிறப்பதில்லை. பிறக்குமாயின், கிளிகளின் வாழ்வில் வளர்ச்சி ஏற்படும்; அவைகளும் மனிதரைப் போல நாகரிக அமைப்புக்களான அரசு முதலியவற்றை அமைக்க இயலும்.

✓ குகையும் அரண்மனையும்

* பெரிய பெரிய கட்டடங்களைப் பார்க்கும் சிறுவர்களின் உள்ளத்தில் என்ன எண்ணம் தோன்றும்? இந்த உலகத்தை படைத்த கடவுள், இத்தகைய கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கு உதவியாக அளவு பட அமைந்த கற்களையும்படைத்திருக்கிறார் என்று தோன்றும்.

* மொழியைப்பற்றி ஆராயாமல் எண்ணும்போதும் இத்தகைய எண்ணம் தோன்றுதல் இயற்கை. மொழி தோன்றிய தொடக்கத்தில் அடிச்சொற்கள் (Roots) பல இருந்தன என்றும், அவற்றை ஒன்றோடொன்று சேர்த்துச் சொற்களையும், சொற்றொடர்களாகவும் அமைத்து மனிதன் பேசக் கற்றுக் கொண்டான் என்றும் கருதும் கருத்துக்குக் காரணம் இதுவே.

* மண்ணும் மண் இறுகிய பாறைகளுமே மனிதனுக்கு இயற்கை தந்தவை. மலைகளில் இயல்பாக அமைந்த குகைகளே மனிதன் முதலில் வாழ்க்கை நடத்திய வீடுகள். அவற்றில் வாழ்ந்த மனிதன் படிப்படியாக அறிவு வளர்ச்சி பெற்றபின், பாறைகளை வெட்டி வேண்டியவாறு துண்டுகளாக்கியும் பிறகு மண்ணைக் குழைத்துத் திரட்டி அறுத்து வேகவைத்துச் செங்கற்களாக்கியும் கட்டடங்கள் கட்டக் கற்றுக் கொண்டான் இவ்வாறு குகை வீட்டிலிருந்து கல்வீடு கட்டி வாழக் கற்றுக்கொள்ளப் பல்லாயிர ஆண்டுகள் கழிந்திருக்க வேண்டும்.

* மொழித் துறையிலும் இத்தகைய வளர்ச்சி ஏற்பட பல்லாயிர ஆண்டுகள் கழித்திருக்கும். இயற்கையாக மனிதனுக்கு வாய்த்திருந்தவை ஒலியும் அதைப் பயன்படுத்தவல்ல அறிவுமே ஆகும். தொடக்கத்தில் மனிதன் பேசிய மொழி அவனுடைய முதல்வீடாகிய குகை போன்றது. அந்த மொழி, இயற்கையாக அவனுடைய வாயிலிருந்து பிறந்த ஒலித் தொடராக இருந்தது. படிப்படியே அவன் பெற்ற அறிவால், நீண்ட ஒலித்தொடர்களைப் பகுத்துப் பகுத்துச் சில பொருள்களின் குறியீடுகளாகப் பயன்படுத்தக் கற்றுக்கொண்டான். இவ்வாறு ஏற்பட்டவைகளே சொற்கள். அந்தச் சொற்களையும் நாளடைவில் குறுக்கி எளிய ஒலித் துணுக்குகளாக அமைத்துக் கொண்டான். அவற்றையே இன்று அடிச் சொற்கள் என்று வழங்குகிறோம். கட்டடத்தின் உறுப்பாகிய கற்கள் முதலில் இயற்கையாகத் தோன்றியவை அல்ல என்பது போலவே, மொழியின் உறுப்பாகிய இந்த அடிச் சொற்களும் மனிதனுக்கு இயல்பாக அமைந்தவை அல்ல எனல் வேண்டும் அடிச்சொற்கள் மனிதனுடைய படைப்பே ஆகும்.

* குகைவீட்டில் வாயில் ஒன்று உண்டு. கதவு தாழ் பலகணி முதலியவைகளும், நடை, கூடம், சமையலறை முதலிய பகுப்புகளும் இருந்ததில்லை. தொடக்கத்தில் மனிதன் பேசிய மொழியிலும் எழுத்து, சொல், சொற்றொடர், வாக்கியம், அடிச் சொல் முதலிய பாகுபாடுகள் இருந்ததில்லை. இவை யாவும் மனிதன் படைத்துக்கொண்டவைகளே. தொடக்கத்தில் மனிதனுக்கு வாய்த்திருக்கும் ஒலிக்கும் ஆற்றலையும் அறிவின் துணையையும் கொண்டு இவை அத்தனையும் படைத்து கொள்ள முடிந்தது.

* குகையில் வாழ்ந்த வாழ்வு, கோயில் அரண்மனை முதலியவற்றைக் கட்டும் நாகரிகமாக வளர்ந்ததுபோலவே, ஆடல் பாடலில் இருந்த ஒலி முயற்சி திருக்குறள் சிலப்பதிகாரம் போன்ற இலக்கியச் செல்வங்களைப் படைக்கும் நாகரிகமாக வளர்ச்சி பெற்றது.

* எழுத்தும் சொல்லும் பிற்காலத்தார் பாகுபாடு செய்து பிரித்துப் படைத்த படைப்பாகும். பேச்சு மொழியில் வாய் பேசுவதும் ஒலித்தொடரே ; செவி கேட்பதும் ஒலித்தொடரே ஒரு கருத்தை உணர்த்த முயல்கிறவர், அதற்கு ஓர் ஒலித் தொடரைப் பயன்படுத்துகிறார். கேட்பவரும் அந்த ஒலித்தொடரை முழுவதும் கேட்டுப் பொருள் உணர்கிறார். பேசுவார்க்கும் சொற்களோ ஒலியோ நினைவுக்கு வருவதில்லை; கேட்பவருக்கும் அவை நினைவுக்கு வருவதில்லை. “அண்ணன் அதோ வந்து விட்டான்” என்று சொல்கிறவனுக்கு அண்ணன் முதலான ஒலித்துணுக்குகளைப்பற்றி எண்ணமும் இருப்பதில்லை. “அண்ணன் - அதோ - வந்துமுதலியன சொற்களும் சொல்லுறுப்புகளும் பற்றிய எண்ணமும் இருப்பதில்லை. கேட்பவர்க்கும் அவ்வாறே அவை பற்றிய எண்ணம் இருப்பதில்லை. ஆகவே தொடக்கத்தில் ஒரு கருத்து – அதற்கு ஓர் ஒலித்தொடர் என்ற நிலையே இருந்தது.

✓ அடிச் சொற்கள்

* மொழியின் வரலாறு இவ்வாறு இருக்க, சென்ற நூற்றாண்டில் மொழியாராய்ச்சி செய்த அறிஞர் சிலர் உண்மை அறியாமல் மொழிகளுக்கு இத்தனை அடிச்சொற்கள் அடிப்படையாகத் தோன்றின என்று கணக்கிடுவதில் காலம் கழித்தனர். வடமொழி இலக்கணக்காரர் அம் மொழியில் 1706 அடிச்சொற்கள் உள்ளன என்று கணக்கிட்டுள்ளனர். மாக்ஸ்முல்லர் என்னும் அறிஞர் அடிச்சொற்கள் எல்லாம் ஓரசைச் சொற்களிலிருந்து வளர்ந்தவை என்று கொண்ட கருத்தினராய், வடமொழியில் அவ்வளவு அடிச்சொற்கள் இல்லை என்று மறுத்து, அதனிலும் குறைந்த எண்ணிக்கையைக் காட்டினார்; ஹீப்ரு மொழியில் 500 அடிச்சொற்கள் இருப்பதுபோல் வடமொழியிலும் அவ்வளவே இருத்தல் வேண்டும் என்றார். உள்ள எழுத்துக்களைக் கணக்கிட்டு, அந்த எழுத்துக்களால் எத்தனை ஓரசைச் சொற்கள் அமைக்க முடியும் என்பதையும் கணக்கிட்டு, அத்தனை அடிச் சொற்களே மொழியின் தொடக்கத்தில் இருந்திருக்க வேண்டும் என்று காட்ட முயன்றார். அத்தகைய ஆராய்ச்சி நகைப்புக்கு இடம் தருவதாக உள்ளது.

* இன்று அடிச்சொல் என்று கூறப்படும் ‘நட’, ‘வா’ முதலியவை மொழியின் தொடக்கத்தில் இருந்த சொற்கள் அல்ல. ஒரு சொல்லிலிருந்து வேறுபட்டுப் பிரிந்து வளர்ந்த பல சொற்களிலும் காணப்படும் பொதுவான பகுதி என்று கூறத்தக்கதே இன்று நாம் காணும் அடிச்சொல் ஆகும். இவ்வாறு ஆராய்வதால், பல சொற்களின் பொருள் வளர்ச்சியும் வேறுபாடும் விளங்குவதால் இத்தகைய அடிச்சொல் ஆராய்ச்சி பயனுள்ளது ஆகின்றது. இவ்வாறு அன்றி, மொழியின் தொடக்கத்தை அறிவதற்கு அடிச்சொற்கள் உதவும் எனக் கொண்டால் ஏமாற்றமே சேரும்.

* தொடக்கத்தில் இருந்தவை. அடிச்சொற்களா அல்ல. நீண்ட ஒலித்தொடர்கள் என்று உணர்ந்தால், மொழியின் தோற்றத்திற்கும் அடிச்சொற்களுக்கும் தொடர்பு இல்லை என்பது தெளிவாகும்.

✓ கடவுள் படைப்பு

* ஒருவர் தம் உணர்ச்சியையோ, கருத்தையோ மற்றவருக்கு வெளிப்படுத்துவதற்குக் கருவியாய் இருப்பது எதுவோ அதனை மொழி என்றும் கூறல் தகும். காட்டு விலங்குகளின் ஒலிகளை இக் காரணம் பற்றியே விலங்கு மொழி (animal language) என்ற பெயரால் மொழி நூலார் குறிப்பார். பறவை ஒலிகளும் அங்ஙனமே பறவை மொழி குறிக்கப்படும். சைகைகள் (Gestures), தொன்று தொட்டே மொழியாகக் கருதப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. முகக்குறிப்பு (geimace), மெய்நிலை (Posture) இசை அல்லது போலி ஒலி (innative utterance) என்பனவும் மொழியாகக் கருதப் பட்டவையே, சைகையாய், குறிப்பாய், போலியாய் இருந்த நிலை படிப்படியே வளர்ந்து சிறந்து பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மக்களிடத்தில் உயர்நிலை அடைந்திருக்கின்றது. வரி வடிவாகவும் ஒலிவடிவாகவும் இன்று நாகரிக மக்களிடையே உள்ள மொழி இந்த வளர்ச்சியாகிய கூர்நிலை அறத்தின் (Evolution) பயனே ஆகும்.

* மொழிப் பிறப்பைப் பற்றி முன்னோர் பல்வேறு கருத்துக்கள் கொண்டிருந்தனர். சைகை முதலான எளிய நிலையிலே உள்ள மொழிக்கும், பேச்சும் எழுத்தும் ஆகிய உயர்நிலையிலே உள்ள மொழிக்கும் அமைந்துள்ள தொடர்பை அவர்கள் உணரவில்லை. அதனால், உயர்நிலையில் உள்ள பேச்சும் எழுத்தும் ஆகிய மொழி எதிலிருந்து தோன்றி வளர்ந்தது என்பதை அவர்கள் விளக்கவில்லை. இந்த மொழி திடீரென்று ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்று அவர்கள் கருதினர். அதுபற்றியே மொழி கடவுளால் படைக்கப்பட்டது என்ற கொள்கை உடையராயினர். கடவுள் படைப்பு என்பதையே பலர் பலவாறு விளக்கிக் கூறியுள்ளார்.

* பகுதிகளையும் முழுச் சொற்களையும் கடவுளே அவருடைய வியத்தகு ஆற்றலால் படைத்து முதலில் தோன்றிய மக்களுக்கு வழங்கினார் என்பது சிலர் கொள்கை; தென் மொழியும் வட மொழியும் சிவபெருமான் தமருக ஒலியிலிருந்து பிறந்தன என்பது புராணக் கூற்று சிவபெருமான் வடமொழியைப் பாணினிக்கும் தென்மொழியே அகத்தியர்க்கும் வகுத்தருளினார் என்னும் கருத்து இதனால் பிறந்ததே ஆகும்.

* பெயர்ச்சொற்களும், வினைச்சொற்களும் பிறவும் அமைந்த மொழியைக் கடவுள் மக்களுக்குக் கற்பித்து மாநிலத்தில் வாழச் செய்தார் என்று எண்ணுதல் பொருந்துமோ? முதற்காலத்து மக்கள் நாம் அணிவன போன்ற ஆடை அணிகளும், நாம் வாழ்வன போன்ற வீடுகளும் பெற்றே மாநிலத்தில் பிறந்தார்கள் என்று எண்ணுவது தகுமோ? மொழியின் தோற்றம் பற்றிய இக்கருத்தும் அத்தகையதேயாகும்.

* பேச்சுமொழி உலகெங்கும் மக்கள் பலரிடத்திலும் காணப்படுகின்றது. நாகரிகம் அற்றவர்களும் விலங்கோடு ஒப்ப வாழ்கின்றவர்களும் ஆகிய மக்கள் கூட்டத்தாரும் பேச அறிந்ததே இருக்கின்றனர். ஆனால், விலங்குகளுக்குள்ளே எவ்வளவு உயர் நிலை அடைந்தனவும் பேசும் ஆற்றல் அற்றனவாகவே உள்ளன. இதனால் ஓர் உண்மை விளங்குகின்றது. அதாவது, உண்பது உறங்குவதும் உயிர்ப்பதும் உழைப்பதும் மக்களுக்கு எவ்வளவு இயற்கையோ, பேசுவதும் அவ்வளவு இயற்கையாக அவர்களுக்குப் படைப்பவன் படைத்திருக்கின்றான். ஆனால், வேறுபாடாக அறியத்தக்கது ஒன்று உள்ளது. உயிர்த்தல் முதலியவற்றில் மக்களின் எண்ணமும் முயற்சியும் குறைவு. அவை தாமே இயற்கையாய் நடைபெறுவன என்று கூறத்தக்கன. மொழி அவ்வாறு தானே அமைந்து நடைபெறும். ஒன்று என்று கூறி விடல் இயலாது. இயற்கையாய் அமைந்த சில தேவைகளின் பொருட்டு, இயற்கையாய் அமைந்த ஆற்றலைக் கொண்டு உடையும் உறைவிடமும் மக்கள் தேடிக்கொள்வது போல மொழியும் அவர்களால் கற்றுக் கொள்ளப்பெற்றது.

* எனவே மக்களுக்கு இயற்கையாக அமைந்த பலவகை ஆற்றல் போலவே பேசுதலும் இயல்பான ஓர் ஆற்றலே, இந்த ஆற்றல் இயற்கையாதலின், மொழி கடவுளின் படைப்பு என்பது உண்மையாகின்றது. அந்த இயற்கை ஆற்றலை மக்கள் பயன்படுத்தி வளர்த்த முறைகளை நோக்குங்கால், அது மக்களின் முயற்சியால் அமைந்தது என்பது பொருந்துவது ஆகின்றது.

✓ கற்று வளர்த்தல்

* எங்ஙனமாயினும் நூற்றுக்கணக்கான தலை முறைகளாகப் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் பாடுபட்ட முயற்சிகள் பயனாகவே மொழி இன்று உள்ள நிலைமையை அடைந்திருக்கிறது என்பதில் ஒரு சிறிதும் ஐயம் இல்லை

* அவர்கள் மொழியை எவ்வாறு வளர்த்தார்கள்? இயல்புக்க மாற இருந்த மொழி, விரும்பிச் செய்வதொன்றாக மாறியது எங்ஙனம்? தம் கருத்தைப் பிறர்க்கு உணர்த்தவும், பிறருடைய கருத்தைத் தாம் உணரவும் விழைந்த விழைவே காரணம் எனலாம்.

* விலங்குகள் சிலவற்றிடையே இவ்வாறு கருத்தை வெளிப்படுத்தும் விழைவு இல்லாமற் போகவில்லை. ஆயினும் அவை கருத்தை உணர்த்தும் வாயில், மக்கள் பேசும் மொழியிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதேயாகும், விலங்குகளிடையே காணப்படும் மொழி இயற்கையாகத் தானாகவே அமைந்த ஒன்று. மக்கள்மொழி விரும்பி வளர்த்து அமைத்துக் கொண்ட ஒன்றாகும். விலங்குமொழி வேறுபாடு இல்லாமல், பெருகாமல், வளர்ச்சி பெறாமல், தோன்றிய நாள் போலவே இன்றும் இருக்கக் காண்கிறோம். மக்கள் மொழி பலவாறு வேறுபட்டுப் பெருகி வளர்ந்து உயரக் காண்கின்றோம். இதற்குக் காரணங்கள் மேற்கூறியவையே ஆகும். மக்கள்மொழி ஒருவரிடமிருந்து மற்றவர்கள் கற்று வளர்வது விலங்குமொழியோ எல்லா விலங்குகளுக்கும் தனித் தனியே இயற்கையாக அமைந்தது.

✓ குழந்தை மொழி

* மொழியின் தோற்றம் பற்றிச் சென்ற நூற்றாண்டில் ஆராய்ந்த அறிஞர் சிலர், குழந்தை எவ்வாறு பேசக் கற்கின்றது. என்பதையே ஆராய்ச்சிக் கருவியாகக் கொண்டார்கள். அதனால் அவர்கள் உண்மை காண இயலாமற் போயிற்று. மொழி குழந்தையின் படைப்பு அன்று; குழந்தை கற்ற கல்வி அது. குழந்தை முன்னமே வளர்ந்து அமைந்த மொழியைக் கற்கின்றது. அது கற்கும் முறையில் மொழித் தோற்றத்தை ஆராய இடமில்லை. அதன் பச்சிளங்குழந்தைப் பருவத்திலே அது பேசும் முறையை ஆராய்ந்தால் ஒரு சிறிய பயன் உண்டு. அப்பருவத்தில் அந்த இளங்குழந்தை பிறர் பேச்சைக் கவனிக்கவும், அதன் பயனை உணரவும் அறியாத நிலையில் இருக்கின்றது. அதன் செங்கீரைப் பருவத்தில் அதன் சிறிய வளர்ந்து பேசும் மழலைச் சொற்கள் வேறு. மழலை ஒலிகளிலே நாம் இயற்கை ஒலிகளைக் கேட்கிறோம். ஆகையால் அந்த ஒலிகளிலே முதற்காலத்து மக்கள் பேசிய இயற்கை மொழியின் கூறுகள் ஒருவாறு அமைந்திருக்கக் காணலாம்.

✓ பழைய இலக்கிய மொழி:

* மொழியின் தோற்றத்தை அறிவதற்கு மற்றொரு வழி, நம் காலந்தொடங்கிப் பின்னோக்கிச் சென்று மொழியின் வளர்ச்சியை ஆராய்ந்து கொண்டு செல்வதாகும். சில நூற்றாண்டுகள் வரையில் இவ்வாறு பின்னோக்கிச் சென்று ஆராய முடிகின்றது. அதற்கும் முன்னே செல்ல முடியவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, சில மொழிகளின் வரலாறு எழுநூறு எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டுச் சொல்ல இடந்தரவில்லை. சில மொழிகளின் வரலாறு ஈராயிரம் ஆண்டுகள் வரை ஆராய இடந்தருகின்றது. மிகப் பழைய மொழிகளுள் சிறந்ததொன்றாகிய தமிழ்மொழியும் கி.மு.3000 வரைக்குமே செல்ல இடந்தருகின்றது. பண்டைக்காலத்தில் தமிழில் இயற்றப் பெற்ற பாடல்கள் நாகரிக மக்களின் மொழி நிலையினையே தெரிவிக்கின்றன. அக்காலத்திற்குப் பல்லாயிர ஆண்டுகளுக்கு முன்னே வழங்கிய மொழியின் நிலைமையை அவற்றைக் கொண்டு அறிய முடியவில்லை. கல்வெட்டுக்கள், செப்பேடுகள், புதைந்த பொருள்கள் என்பவற்றால் வளர்ந்த மொழியின் மாறுதல்களை அறிய முடிகிறதே அல்லாமல் மொழித் தோற்றத்தைப்பற்றி அறியக்கூடவில்லை.

✓ நாகரிகம் வளராதவர் மொழி

* காட்டுமிராண்டிகள் பல நாடுகளில் பலவகையான மொழிகளைப் பேசுகின்றார்கள். அவற்றை ஆராய்ந்து அறிஞர்கள் குறித்திருக்கின்றார்கள். முதற் காலத்து மக்களுக்கும் இவர்களுக்கும் ஓரளவு வேறுபாடு உண்டு. அது காலப் போக்கால் ஏற்பட்டது. அதுபோலவே முதற்காலத்து மொழிக்கும் இவர்களின் மொழிக்கும் வேறுபாடு உண்டு. காட்டு மிராண்டிகள் சிலர் பேச்சில் எத்துணையோ வேறுவேறு அமைப்புகள் உள்ளன. தவிர, நாகரிக மக்களின் மொழியில் காண்பதைவிடப் பன்மடங்கு மாறுதல் காட்டுமிராண்டிகளின் மொழியிலே சில ஆண்டுகளில் நிகழ்கின்றது. நாகரிக மொழிக்கும் அநாகரிக மொழிக்கும் கருத்துக்களின் வேறுபாடு பெரிது; மொழி வடிவின் வேறுபாடு பெரிதன்று. ஆதலால் மொழித் தோற்றத்தைப்பற்றிக் காட்டுமிராண்டிகளின் பேச்சுகளும் அறிவிக்க வல்லன அல்ல.

✓ சமுதாய வரலாறு

* எனவே, இவற்றையெல்லாம் விடுத்து, மக்களின் தோற்றத்தையும், சமுதாய அமைப்பின் தோற்றத்தையும் ஆராய்வதால் மொழியின் தோற்றத்தைப்பற்றிய உண்மை உணரலாம். காரணம் என்ன எனில், மொழி தோன்றி வளர்ந்த வரலாறு மக்களின் மனப் பண்பாட்டையும் சமூக அமைப்பையும் ஒட்டியதாகவே இருக்கின்றது. மனத்தில் தோன்றிய கருத்தைப் பிறர்க்கு உணர்த்தி பிறர் கருத்தைத் தானும் உணர்ந்து பேசிய காரணத்தாலன்றோ மொழி வளர்ச்சி பெற்றது? எனவே, உள நூலும் சமுதாய நூலும் (Psychology & Sociology) மொழிநூலுக்குப் பெருந்துணை செய்வனவாகும்.

✓ சைகை மொழி

* சைகைகளிலிருந்தே மொழி தோன்றியதாகச் சிலர் கூறுகின்றனர். சைகைகள் அறிவை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. சைகைகள் அறிவை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. சைகைகள் மக்களிடமே காணப்படுகின்றன. சுட்டிக்காட்டுதல் போன்ற எளிய சைகையும் எந்த விலங்கினிடமும் காண முடியாது. ஆனால் எல்லா இனத்து மக்களும் அந்தச் சைகைகள் செய்ய வல்லவராய் இருக்கின்றனர். ஆகையால், மக்கள் மக்களாய் இருப்பது மொழிக்கு அடிப்படையான சைகைகள் செய்ய வல்லவராய் இருத்தல் பற்றியே என்று கொள்ளலாம்.

* ஓர் இடத்தையோ பொருளையோ காட்டுவதற்குச் சுட்டு விரலை நீட்டிப் பயன்படுத்துதல், பசித்தவன் தன் கையால் வயிறறைத் தொட்டுக் காட்டுதல், உண்ணுவதைத் தெரிவிப்பதற்கு வாய்க்கு அருகே கைவிரல்களைக் குவித்து வைத்துக் காட்டுதல், அடித்தலைப் புலப்படுத்துவதற்குக் கையை நீட்டி ஓங்குதல், பேச வேண்டா என்பதற்கு வாயைக் கையினால் முடிக்க காட்டுதல், இசைவைத் தெரிவிப்பதற்கு ஒருவகையாகவும் மறுப்பைத் தெரிவிப்பதற்கு மற்றொரு வகையாகவும் தலையை அசைத்தல், வரவழைப்பதற்குக் கைவிரல்களை உயர்த்தி உயர்த்தி மடக்கிக் காட்டுதல், வேண்டா என்பதற்கு உயர்த்திய கைவிரல்களை ஊசல்போல அசைத்துக் காட்டுதல், போகச் செய்வதற்குக் கைவிரல்களைச் சாய்த்து அசைத்துக் காட்டுதல், விரைந்து போகச்செய்தற்கு அவற்றை விரைவாக அசைத்துக் காட்டுதல் முதலாக மனிதன் கற்றுள்ள சைகைகள் எத்தனையோ உள்ளன. இவற்றை மனிதன் வேண்டும்போது வேண்டியவாறு பயன்படுத்துகிறான். விரும்பிச் செய்யும் (Intentional) இயல்பின் இவை எல்லாம்.

ஆயின் சினம் வரும்போது படப்பட்பான ஒலி எழுப்புதல், வெறுப்பு வரும்போது சகர ஒலி (சீ, சே, உச்) எழுப்புதல், துன்பம் மிகும் போது அழுதல், மகிழ்ச்சிக்க போது ஆர வாரம் செய்தல் முதலானவை இயல்புக்கத்தால், அமைந்தவை (instinctive) ஆகும். விலங்குகளும் பறவைகளும் அறிந்த மொழிகள் இவ் வகையைச் சார்ந்தன. மேலே குறித்த சைகை மொழிகள் விலங்குகளுக்கும் பறவைகளுக்கும் எட்டாதவை பழங்கால மனிதர் சைகைமொழிகளைத் தக்கவாறு பயன்படுத்தும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தமையாலேயே குரலில் எழும் ஒலிகளையும் தக்கவாறு பயன்படுத்திக் கற்றனர்

✓ குரல் ஒலி

- * ஆயினும் கருத்தை உணர்த்தச் சைகைகள் மிகச் சிறிதே பயன்படுகின்றன. உள்ளத்தில் உணர்ந்ததை உள்ளவாறு முழுவதுமாகப் பிறர்க்கு உணர்த்தச் சைகைகள் போதா. தவிர சைகைகளால் உணர்த்துவதில் சில இடையூறுகளும் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, கண் காணாவிடத்திலும் ஒளி இல்லா இராக் காலத்திலும் சைகைகளைப் பிறர் அறியமுடியாது. மற்றொன்று, சைகைகளால் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் ஒருவன் அந்த வேலையை விட்ட பிறகே சைகைகளைச் செய்ய முடியும் பேச்சு மொழி வல்ல ஒருவன், பேசிக் கொண்டே தொழில் செய்வது போல் தொழிலும் சைகையும் ஒருங்கே செய்வதற்கு அவனால் முடியாது. கைகள் தொழில் செய்யத் தேவையில்லாமல் இருந்திருப்பின் பழங்காலத்து மக்கள் சைகைமொழியோடு நின்றுவிட்டிருப்பார்கள் ; பேச்சு மொழி தேவையென்பதை உணர்ந்து அதை வளர்த்திருக்கமாட்டார்கள். சைகைகளுக்குப் பயன்பட்ட கைகள் வேறு தொழிலுக்கும் வேண்டியிருந்தன. ஆனால் வேறு தொழிலுக்குப் பயன்படாமல் ஒலிப்பதற்கென அமைந்திருக்கின்ற ஓர் உறுப்பு உடலில் இருக்கின்றது. அது தான் குரல்வளை. ஆதலின் கைகள் வேறு வேலைக்குத் தேவையாயிருந்தபோது மக்கள் குரலைப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர் (குரல்வளையில் அமைந்த தசை நார்கள் மிக மெல்லியவை ; நுண்ணியவை; பல்வேறு வகையாக அமைந்து தொழிலாற்ற வல்லவை; பெரு முயற்சியும் வேண்டாமல் சிறு காற்றாலேயே அசைந்து தொழில் செய்பவை இக்காரணங்களால் சைகைக்கு உரிய கைகள் தோற்றன. குரல், மொழிக்கு உரியதாய் வென்றது. மொழி என்றால் பேச்சு மொழியே என்னும் நிலைமையும் வந்தது. நாவால் பிறக்கும் மொழியின் சிறப்பு பற்றிக் கலைமகளை நாடிகள் என்பதும் கருத்தக்கது.
- * இவ்வாறு வெற்றி பெற்ற குரலை மக்கள் எவ்வாறு பயன்படுத்தினர்? இது பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் பலதிறத்தன. அவற்றுள் குறிக்கத்தக்கன ஐந்து.

✓ போலி மொழி

- * பறவை, விலங்கு முதலியவற்றின் ஒலியைக் கேட்டு அவற்றைப் போல் ஒலித்தலால் மொழி பிறந்தது என்பது ஒரு கொள்கை அவ்வாறு பிறந்த மொழியே இசை மொழி அல்லது போலிமொழி (The onomatopoeic theory or the bow – wow theory) என்பது. இப்படிப் பிறந்த ஒலிகளைச் சொற்களாகக் கொண்டு பல பொருள்களுக்கும் செயல்களுக்கும் பெயராகவும் வினையாகவும் இட்டு வழங்கினர் என்றும், அந்தச் சொற்களிலிருந்தே மற்றைச் சொற்களும் அமைந்து மொழி வளர்ந்தது என்றும் கூறுவர். எடுத்துக்காட்டாகக் காக்கை. குயில், கிலுகிலுப்பை முதலிய தமிழ்ச் சொற்களைக் குறிப்பிடலாம். எகிப்து நாட்டு மக்கள் பூனையை மியா என்பர். பாபுவன் மக்கள் (papuans) கோடரியை டின்டின் (Dindin) என்பர். உணவை 'நம் நம்' (num - num) என்பர்; 'பவ்வவ்' என்பர். இங்ஙனமே பல மொழியிலும் பல சொற்கள் உள்ளன. ஆயினும் மொழியில் உள்ள எல்லாச் சொற்களும் இவ்வாறே பிறந்தன என்று கூறுதல் பொருந்தாது. மாக்ஸ் முல்லர் கூறுவதுபோல இத்தகைய ஒப்புமை ஒலிகள் ஒரு மொழிக்கு இன்றியமையாத கருவிகள் அல்ல. விளையாட்டுப் பொருள்கள் என்னலாம்.

✓ உணர்ச்சி மொழி

- * வெறுப்பு, வெகுளி, மகிழ்ச்சி, அழகை முதலிய உணர்ச்சி வயமாக இருக்கும்போது பிறக்கும் ஒலிகள் மொழிக்குக் காரணம் என்பர் ஒருசாரார். இதனை உணர்ச்சி மொழி அல்லது குறிப்பு மொழி பற்றிய கொள்கை (The interjectional theory or the pooh – pooh theory) என்பர். ஆ, ஓ, அன்னோ, அந்தோ, முதலிய சொற்கள் அவ்வாறு பிறந்தன எனலாம். இந்த கொள்கையும் குறைவுடையதே. உணர்ச்சி பற்றிப் பிறக்கும் ஒலிகள் மிகச் சில சொற்களுக்கே காரணமாக இருக்கின்றன. தவிர, இச் சொற்கள் உணர்ச்சியை உணர்த்துமே ஒழியக் கருத்தை அறிவிப்பதில்லை. சொற்கள் உணர்ச்சிக்குக் கருவியாய் இருக்கும் நிலை குன்றி அறிவுக்குப் பயன்படும் நிலை வந்தால்தான் மொழி வளர்கிறது எனலாம். சுருங்கக் கூறினால், உண்மையான பேச்சு மொழி உணர்ச்சியால் பிறக்கும் ஒலிகளைக் கடந்ததாகவே உள்ளது.

✓ பண்பு மொழி

- * மணியின்கண் ஒலி அமைந்திருத்தல் போல, ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் இயல்பாகவே ஒவ்வொரு வகையாக ஒலிக்கும் தன்மை உள்ளது. மக்களுக்கும் அத் தன்மை உண்டு. அறிவாக உணரும் பொருள்களைக் குறிக்கச் சொற்களை ஆக்கி அமைத்துக்கொள்ளும் ஆற்றலும் மக்களுக்கு இயல்பாக அமைந்ததொன்று. இவ்வாறு கூறுவர் மாக்ஸ்முல்லர் என்னும் அறிஞர். இக்கொள்கையைப் பண்மொழிக் கொள்கை (The ding – dong theory) என்பர். மக்களுக்கு முதலில் இயல்பாக அமைந்த ஆற்றல் பிற்காலத்தே எவ்வாறு மறைந்துவிட்டதோ தெரியவில்லை. அன்றியும் இந்தக் கொள்கை எல்லாவற்றையும் பற்றித் தெளிவற்றுக் கிடப்பதால், ஒன்றையும் விளக்காது பயனற்றுப் போகின்றது என்கிறார் அறிஞர் பில்ஸ்பரி.

✓ தொழில் ஒலி

* நான்காவது கொள்கை ஏலேலோ மொழி அல்லது தொழில் ஒலி பற்றியது (yo – he – theory) முயன்று உடல் வருத்தித் தொழில் செய்யும் தொழிலாளர் மூச்சு விட்டு வாங்கும் துன்பம் குறைதற் பொருட்டுக் குரல்வளையைப் பலவாறு இயக்கப் பிறக்கும் ஒலிகளே இத்தகையன. தொழிலாளரின் பாட்டுக்களில் இத்தகைய சொற்கள் பல உள்ளன. ஆனால், ஒரு மொழியில் உள்ள எல்லாச் சொற்களையும் நோக்குங்கால் இக்காரணம் பற்றிப் பிறப்பன மிகமிகச் சிலவேயாகும்.

* இக்கொள்கைகள் அனைத்தும் மொழியின் சிற்சில பகுதிகளை விளக்குகின்றனவே அன்றி முழுமையும் விளக்கவில்லை முக்கியமான பகுதிகளையும் விளக்கவில்லை. ஆதலின் இவை மொழியின் தோற்றத்தை விளக்குவன அல்ல என்பர் அறிஞர் ஆட்டோ யெஸ்பர்ஸன். அவர் கூறும் காரணம் பொருத்தமுடையதாகத் தோன்றுகின்றது. உடலில் எந்த உறுப்பும் பயன்படாமல் இருந்து திடீரென முழுவளர்ச்சி பெறுவதில்லை. படிப்படியாகவே வளர்ந்து பயன்படுகின்றது. அவ்வாறே மக்களின் குரலும் வானா இருந்து தீரென்று சொற்களை ஒலிக்கப் பயன்பட்டதாகக் கொள்ளுதல் பொருந்தாது. மேற்குறித்த நான்கு கொள்கைகளும், ஒலிகள் பிறக்கும் வரைக்கும் மக்கள் ஊமையாக இருந்தார்கள் என்று கொள்ளுவதால் பொருந்தாமல் போகின்றன.

✓ இன்பப் பாட்டு

* யெஸ்பர்ஸன் கொள்கைப்படி, முதற்காலத்து மக்கள் ஒரு காரணமும் இல்லாமல் மழலை ஒலிகளை ஒலிக்கும் இளங்குழந்தை போல் பேசி வந்தார்கள். அவர்களின் பேச்சு ஒலிகள் அப்போது கருத்தை உணர்த்துவதற்காகப் பயன்படவில்லை; வெறும் பொழுதுபோக்கான இன்ப விளையாட்டாக இருந்தன. ஒரு தாய் தன் இளங்குழந்தையுடன் பொருளற்ற ஒலிகளைப் பேசி மகிழ்வித்துத் தானும் மகிழ்வதுபோல இருந்தது அந்த நிலைமை. குழந்தையின் செங்கீரைப் பருவத்தில் அதன் நாக்கு அதற்குச் சிறந்த விளையாட்டுக் கருவியாக இருப்பதுபோல், முதற்காலத்து மக்களுக்குப் பேச்சுமொழி பொழுதுபோக்கான இன்பப் பாட்டாக இருந்தது.

* அவர்கள் பேச்சைப் பாட்டு என்று குறிப்பிடுதல் முற்றிலும் பொருந்தும். ஏனெனில், மொழியின் தோற்றம் இன்பமான விளையாட்டுப் பகுதியில் காணத்தக்கதேயன்றிக் கவலையான வாழ்வுப் பகுதியில் காணத்தக்கது அன்று. அறிவுகொண்டு அறிந்து ஆழ்ந்திருந்த நிலையில் மொழி பிறக்கவில்லை ஆனால் உணர்வுகொண்டு உணர்ந்து இன்பமாய் விளையாடிய நிலையிலேயே மொழி பிறந்தது. இன்ப ஆடல்களில் சிறந்தது காதல் விளையாட்டு இன்பம் மிக்க இளமை, பாட்டாகப் பொங்கி வழிதல் இயற்கை. கவலையற்ற உள்ளத்தில் பாட்டுப் பிறத்தல் இயற்கை. பறவைகளின் வாழ்வில் இதைக் காணலாம். நாகரிகம் அற்ற காட்டு மிராண்டிகளிடம் இந்த உண்மையை இன்றும் அறியலாம், அவர்கள் ஆடும்போதெல்லாம் பாடுகிறார்கள். அவ்வப்போது புதியனவாகப் புனைந்த பாட்டுக்களைப் பாடுகிறார்கள். முதற் காலத்து மக்கள் இவ்வாறு ஆடுகின்ற நிலையிலே மொழியைத் தோற்று வித்தார்கள். அவர்கள் பாட்டெல்லாம் பொருளற்ற வெற்றொலியாக இருந்தன. படிப்படியே அவை பொருளுணர்த்தத் தொடங்கின. பிறந்த காலமும் இடமும் காரணமும் பற்றி ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு பொருளையோ தொழிலையோ கட்டத் தொடங்கின. இவ்வாறு பொருளற்ற வெற்றுரைகள் கருத்துணர்த்தும் சொற்களாயின. எனவே எல்லா நாடுகளிலும் பாட்டு உரைநடையை விடப் பழைமையாய் இருப்பது போலவே, பாட்டுமொழி, பேச்சு மொழியினும் முற்பட்டதாகும். ஓவியம் முந்தியது அதிலிருந்து தோன்றிய எழுத்துப் பிந்தியது. அது போலவே முதற்காலத்து மக்கள்பாடிய பாட்டுக்களே பிற்பட்ட பேச்சுமொழியின் தோற்றத்திற்குக் காரணமானவை. இந்தக் கொள்கையே 'தானனை கொள்கை' அல்லது பாட்டு மொழிக் கொள்கை (the lyrical theory or the heynonino theory) என்பது.

2. மொழியினங்கள்

* மொழி ஒன்றாகத் தோன்றாமல் பலவாகத் தோன்றி வளர்ந்துள்ளமைக்குக் காரணம் மக்களுக்குப் பேசும் ஆற்றல் வளர்ந்த போது. அவர்கள் ஓர் இடத்தில் ஓர் இனமாக ஒத்த அறிவினராகக் கூடி வாழாமையே ஆகும். நாடு முதலியனவாக அமைந்திருந்த பிரிவுகளுக்கு ஏற்றவாறு வெவ்வேறு மொழிகள் தோன்றின.

* தோற்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் இதைக் கூற முடியுமே தவிர, பேச்சுத்திறனும் நாகரிகமும் வளர்ந்த பிறகு மொழிகள் வெவ்வேறு வகையாய்ப் பிரிந்து வளர்வதற்கு இதைக் காரணமாகக் கூற முடியாது. தொடக்கத்தில் காரணமாக இருந்த இட வேறுபாடும். இன வேறுபாடும் அறிவு வேறுபாடும் பிற்காலத்தில் அவ்வளவு காரணமாக இல்லை. ஒரே இடத்தில் வெவ்வேறு மொழிகள் பேசப்படுகின்றன; வெவ்வேறு இடத்தினர் ஒரே வகை மொழி பேசுவதிலும் காண்கிறோம். ஒரே இனத்தார் வெவ்வேறு மொழி பேசுவதிலும் காண்கிறோம். ஒரே இனத்தார் வெவ்வேறு மொழி பேசுவதிலும், வெவ்வேறு இடத்தினர் ஒரே வகை மொழி பேசுவதிலும், வெவ்வேறு இனத்தார் ஒரே மொழி பேசுவதிலும் இன்று காண்கின்றோம். அறிவில் ஒற்றுமை உடையவர் தங்கள் கருத்துக்களை வெளியிட வெவ்வேறு மொழிகளைப் பயன்படுத்த, வேறுபட்ட அறிவு நிலையினர் ஒரே மொழி பேசிப் போராடுதலும் காண்கிறோம். ஆகவே, தொடக்கத்தில் மொழிகள் பிரிந்து வேறுபடுதற்கு எவை காரணமாக இருந்தனவோ, அவற்றின் செல்வாக்கையும் கடந்து மொழிகள் இன்று வளர வல்லனவாக உள்ளன.

✓ மக்களினங்கள்

* இந்தியாவிலும் மேற்கு ஆசியாவிலும் ஐரோப்பாவிலும் உள்ள மக்கள் காக்கேசிய இனத்தவர் என்றும், மெல்லிய தலைமயிரும் நீண்ட தலையும் முன்கையும் அவர்களை வேறுபடுத்துவன என்றும் கூறப்படும். சீனாவிலும் ஜப்பான் ஜாவா முதலிய தீவுகளிலும் வாழ்வோர் மங்கோலிய இனத்தவர் என்றும், மஞ்சள் நிறமும் தட்டை முக்கும் வட்டத் தலையும் அவர்களின் சிறப்பியல்புகள் என்றும் கூறப்படும். ஆப்பிரிக்க மக்கள் நீகிரோ இனத்தவர் என்றும், கம்பளி மயிரும் கருநிறமும் நீண்ட தலையும் அவர்களை வேறுபடுத்துவன என்றும் கூறப்படும். இவ்வாறு மக்களை இனம் இனமாகப் பாகுபாடு செய்திருந்தனர். இன்று காக்கேசிய இனமும் மங்கோலிய இனமும் கலந்த கலப்பே மிகுதியாக உள்ளது என்கின்றனர். **எளிதில் கலப்பு நேராதது உடல்; எளிதில் கலப்பு நேர்வது மொழி.** உடலளவிலேயே இனங்களுக்குள் கலப்பு மிக நேர்ந்துள்ளது எனில், மொழிகளிடையே சேர்ந்துள்ள மாறுதல்கள் பற்றிக் கூற வேண்டுமெனில்லை. அன்றியும் மக்களின் உடலமைப்பின் ஒற்றுமை வேற்றுமைகள் அந்தந்த நாட்டுத் தட்ப வெப்ப நிலைகளாலும் படிப்படியே மாறியமைகின்றன; ஆதலின் அவை ஆராய்ச்சிக்கு அவ்வளவாகத் துணை செய்வனவும் அல்ல.

* இந்தியாவில் உள்ள மக்களையே சிலர் எழுவகை இனமாகப் பாகுபாடு செய்துள்ளனர். துருக்கி - ஈரானியர். இந்திய - ஆரியர், சித்திய - திராவிடர், ஆரியத் - திராவிடர், அல்லது இந்துஸ்தானியர். மங்கோலியத் - திராவிடர் அல்லது வங்காளியர், மங்கோலாய்ட், திராவிடர் என்று எழு வகையாகப் பகுத்துள்ளனர்?

* இடையிடையே பல இனத்தார் வந்து கலந்துள்ள கலப்பு முறையை இப்பாகுபாடே அறிவிக்கிறது; தென்னிந்தியாவில் இக்கலப்பு மிகக்குறைவு ஆகையால், இங்குள்ள மக்களை மட்டும் திராவிடர் என்ற கலப்பற்ற பெயரால் வழங்க முற்பட்டனர். ஆயினும், சென்னைப் பகுதியிலுள்ளவர்கள் எல்லோரும் திராவிடர்கள் என்றோ வங்காளத்திலுள்ளவர்கள் எல்லோரும் மங்கோலியத் திராவிடர்கள் என்றோ துணிந்து கூறிவிட முடியாது என்றும், எங்கும் கலப்பு உள்ளது என்றும் கிரியர்ஸன் கருதுகிறார்.

✓ மொழியினங்கள்

* இந்திய மக்களை இவ்வாறு பகுத்த ஐரோப்பிய அறிஞர்கள். இந்திய நாட்டு மொழிகளை வேறுவகையாகப் பாகுபாடு செய்துள்ளனர். ஆரியம், திராவிடம், முண்டா, மான்குமேர், திபெத்தோ சீனம் என்று வகை ஐவகை மொழிகள் இந்தியாவில் இருப்பதாகக் கூறியுள்ளனர். இக் கொள்கையை இவ்வாறே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமெனில்லை. 'இல்லாத ஊர்க்கு இலுப்பைப்பூச் சர்க்கரை' ஆதல் போல், ஒருவகை ஆராய்ச்சியும் இல்லாத நிலையில், ஏதேனும் ஒரு பாகுபாடு போற்றப் படுவதாயிற்று. இந்திய மொழிகளைத் திராவிட மொழிகள் என்றும், ஆரியத் திராவிட மொழிகள் என்றும் ஆரிய மொழிகள் என்றும் மூவகையாகப் பாகுபாடு செய்தலே இன்று மொழியாராய்ச்சிக்குப் பொருந்துவதாக உள்ளது.

* உலகில் உள்ள மற்ற மொழிகளை ஆராய்ந்தால், சீனமொழி மிகப் பழமையானது. கொச்சின் சீனா, கம்போடியா முதலிய இடங்களில் உள்ள மொழிகள் அதனோடு உறவு உடையன. அவை அன்னாமியினம் (Annamese group) எனப்படும். சயாம் காட்டில் பேசப்படுவது தை மொழி எனப்படும். சயாம் காட்டில் பேசப்படுவது தை மொழி எனப்படும். அதுவும் சீன மொழியோடு இயைந்ததே. பர்மிய மொழியும் திபெத் மொழியும் அதனோடு உறவு உடையனவே.

* ஐரோப்பாவில் பின்லாந்து முதல் கிழக்கே ரஷ்யா வரையில் வழங்கும் மொழிகள் சித்திய மொழிகள் எனப்படும். துருக்கியிலிருந்து ரஷ்யா வரையில் உள்ள நாடுகளில் வழங்கும் மொழிகள் துரானிய மொழிகள் எனப்படும். அவையும் இந்தச் சித்திய இனத்தைச் சார்ந்தனவே.

- * ஆரியம் என்ற சொல்லப்படுவன வடமொழியாகிய சமஸ்கிருதமும் அதைச்சார்ந்த வட இந்திய மொழிகளும் மட்டும் அல்ல; கிரீக், லத்தீன், ஜெர்மன், பிரெஞ்சு, ஆங்கிலம், வெல்ஷ் முதலிய ஐரோப்பிய மொழிகள் பலவும் ஆரிய இனத்தைச் சார்ந்த மொழிகளே பாரசீகமும் அதைச் சார்ந்ததே.
- * பாபிலோனிய மொழி, யூத மொழி, ஹிப்ரு மொழி, பீனிசிய மொழி, அரபி மொழி, எகிப்து மொழி, அபிசீனிய மொழி, எத்தியோப்பிய மொழி முதலியவை செமிட்டிக் (Semitic) இனம் எனக் கூறப்படும் இவை அரேபியாவிலும் வட ஆப்பிரிக்காவிலும் வழங்குவன.
- * பார்னு, பூலா, புஷ்மன் - முதலிய மொழிகள் மத்திய ஆப்பிரிக்காவில் வழங்குவன. உலாப் (Wolof) இனம் எனப்படும்
- * ஜப்பான் மொழி தனி வகையானது
- * ஐரோப்பாவில் எப்பெயினுக்கு வடக்கே வழங்கும் பாஸ்க் மொழியும் தனி வகையானது. எஸ்கிமோப் பேச்சுக்களும் வேறு வகையானவை.
- * அமெரிக்காவில் நாகரிகம் இல்லாத மக்கள் பேசிவந்த மொழிகள் வெவ்வேறு பெயரால் வழங்கப்படுகின்றன.
- * ஆஸ்திரேலியாவின் பழங்குடி மக்களின் மொழிகள் திராவிட மொழிகளோடு தொடர்பு உடையன என்று கருதி வந்தனர். போதிய சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. மலேசியா, ஜாவா, பாலினேஷிய மொழிகள் வேறு வேறாக உள்ளன.

✓ மக்களினமும் மொழியினமும்

- * மக்களைச் சில இனங்களாகப் பாகுபாடு செய்த முறைக்கும் மொழிகளைச் சில இனங்களாக வகுத்த முறைக்கும் பழங்காலத்தில் தொடர்பு இருந்தது. ஏன் எனின், அக்காலத்தில், மக்களினங்களின் கலப்பு ஏற்படவில்லை. இன்று உலகில் பல பகுதிகளிலும் பலவகை மக்கள் கலந்துவிட்டனர். ஆகையால், இருவகைப் பாகுபாட்டிற்கும் தொடர்பு இல்லாமல் போய்விட்டது. இன்ன இனத்து மக்களின் நிறம் இன்னது. அவர்களின் உடலுறுப்புக்கள் இத்தகையன என்று ஒருவாறு எடுத்துக் கூறலாம். ஆனால், இன்ன இனத்து மக்களின் மொழி இன்னது என்று எடுத்துரைப்பதற்கு இக்காலம் அவ்வளவாக இடம் தருவதில்லை. உடல் நிறம், உறுப்புக்களின் அமைப்பு முதலியவற்றை ஒருவர் விருப்பம் போல் மாற்றிக் கொள்ள முடியாது. ஆயின், சமயம், பழக்க வழக்கம் முதலியவற்றை மாற்றிக் கொள்ள முடியும். அவை போலவே ஒருவர் தம் தாய்மொழியை மறந்து மற்றொரு மொழியைக் கற்க முடியும். ஒரு நாட்டில் குடியேறிய மக்களின் நிறமும் உறுப்புகளின் அமைப்பும் எளிதில் மாறுவதில்லை. பல தலை முறைகளாகப் பிறருடன் கலந்துவிட்டாலும், மாறுதல் மிகுதியாக ஏற்படுவதில்லை. ஆயின், சமயம் மொழி முதலியவற்றை ஒரே தலைமுறையில் மாற்றிக் கொள்ள முடிகின்றது. வட இந்தியாவில் பஞ்சாப் போன்ற ஒரு மாநிலத்தை எடுத்துக் கொண்டு ஆராய்ந்தால், அங்கே பலவகை மக்கள் குடியேறிக் கலந்தும் கலக்காமலும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஆயின் எல்லோரும் ஒரு மொழியையே பேசி வருகின்றனர். தென்னிந்தியாவில் பெரும்பாலோர் ஒரே வகையான இனத்தைச் சார்ந்த மக்கள்; ஆயின், அவர்கள் பேசும் மொழிகளில் வேறுபாடுகள் உள்ளன. ஆகவே, மக்களிடையே இனங்களின் உறவும் கலப்பும் ஒரு வகையாய்ச் செல்ல, மொழியினங்களின் தொடர்பும் கலப்பும் வேறுவகையாய் அமைந்து வருகின்றன எனலாம். எதிர் காலத்தில் உயர்ந்த நாகரிகம் பரவி ஒத்த உரிமை உண்மையாய் விளங்குமாயினும், உலக மக்களுக்குள் எவ்வகையான வேறுபாடும் இல்லாமல் ஒழியுமாயினும் அப்போது நாட்டுக்கு நாடு வெவ்வேறு மொழிகள் வழங்கிவரும் என்றே தோன்றுகின்றது. ஆகவே மக்களினமும் மொழியினமும் வளர்ச்சியிலும் கலப்பிலும் வெவ்வேறாக உள்ளன எனலாம்.

✓ பொதுவான அடிப்படை

- * மனித உடலமைப்பிலும் வளர்ச்சியிலும் பலவகை வேறுபாடுகள் இருந்தபோதிலும், அடிப்படையான பொதுத் தன்மை ஒன்று இருந்து வருகின்றது அன்றோ? அது கொண்டு, மனிதர் என்று கருதப்படுகின்றனர் அல்லரோ? மூளையமைப்பும் வளர்ச்சியும் மிகப் பல வேறுபாடுகளையுடையன எனினும், அவற்றிற்குப் பொதுவான அடிப்படைத் தன்மை உண்டு. மூளையின் கருவியாக வளர்ந்து அமையும் மொழிகளும் நாட்டுக்கு நாடு வெவ்வேறாக உள்ளபோதிலும், அவை எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவான அடிப்படை உண்டு. பெயர் வினை எழுவாய் பயனிலை செய்யப்படுபொருள் விளிவேற்றுமை இடைச்சொல் முதலிய பலவகையில் உலக மொழிகள் ஒத்திருப்பதற்குக் காரணம் அதுவே ஆகும்.

✓ பிறமொழிகளை மதியாமை

- * ஒவ்வொரு மொழியாகும் மற்ற மொழியாரைக் குறைவாகவும் மற்ற மொழியை நாகரிகம் இல்லாததாகவும் கருதி வந்திருக்கின்றனர். வடமொழி படித்தவர்கள் அது மட்டும் 'தேன்பாஷை' என்றும், மற்றவை மண்ணுலக மொழி (பிரகிருதம்) என்றும் கருதினர். விந்தியமலைக்குத் தெற்கே அக்காலத்தில் வழங்கிய திருந்தாத் தமிழை (அல்லது

திருந்தாத திராவிட மொழியைப்) பைசாச பாஷை என்றனர். ரோமர்கள் இவ்வாறே பிறமொழியினரைப் 'பிதற்றுவோம்' என்றும், காட்டுமிராண்டிகள் என்றும் கருதினர். வேங்கட மலைக்குத் தெற்கே இருந்த பழந்தமிழர், மலைக்கு வடக்கே இருந்த பகுதியில் தமிழ் திரிந்த மொழியே (தெலுங்கு) வழங்குவது அறியாமல் அதை வடுகர் மொழி என்று கருதினர். அந்த நிலப் பகுதியை மொழி வேறுபட்ட பகுதி (மொழி பெயர் தேஎம்) என்றனர். அந்த மக்களை 'வம்ப வடுகர். என்றும்' கல்லா நீள்மொழிக் கதநாய் வடுகர். என்றும் குறித்தனர்.

* பழங்காலத்துக் கிரேக்கர், உலக மக்களைக் கிரேக்கர் என்றும் காட்டுமிராண்டிகள் என்றும் இருவகைப் பாகுபாட்டில் அடக்கினர். மற்றவர்களை நாகரிகம் குறைந்தவர்கள் என எண்ணியதோடு அவர்களின் நடை உடை மொழி முதலியாவற்றையும் இழிவாகக் கருதினர். கிரேக்க மொழி பேசுவதையே தமக்கு ஒரு பெருமையாகக் கொண்டனர். கிரேக்க மொழியைச் சார்ந்த கிளைமொழிகளையும் அவர்கள் மதிக்க வில்லை. போலந்து மக்கள் தம்மை அடுத்துள்ள ஜெர்மானியரை ஊமைகள் என்னும் பொருள்படும் சொல்லால் குறித்தனர். கிரேக்கர்களும் தம்மை அடுத்துள்ள நாட்டினரைப் பேச்சற்றவர் என்னும் பொருள்படும் சொல்லால் வழங்கினர். இவ்வாறு பிற மொழிகளையும் பிற மொழியினரையும் மதிக்காத கொடிய அறியாமை பழங்காலத்தில் பல நாடுகளில் இருந்து வந்திருக்கிறது.

✓ பழம் பெருமை:

* இன்றும் பல நாட்டினர் தம் மொழியின் பழைய பெருமைகளைப் பாராட்டுவதில் ஊக்கம் கொண்டுள்ளனர். பழைய வரலாற்றை நினைத்துப் பெருமைப்படுவதில் பயன் இல்லை. பழம் பெருமை இன்றைய வாழ்வுக்கு உதவுவதில்லை. பழம் பெருமையை நினைப்பதால் ஊக்கம் வரும் எனின். அதனால் சோர்வும் வளர இடம் உண்டு அன்றோ? இன்றைய சூழ்நிலையும், வளர்ச்சியுமே உயர்வுக்குக் காரணமாக விளங்க முடியும். சமுதாயம், மொழி இரண்டனுக்கும் இது பொருந்தும். வாழ்க்கையில் காணும் எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும் போலவே, மொழி வரலாற்றிலும் அவற்றைக் காணலாம். ஏழெட்டுத் தலைமுறையாகச் செல்வாக்குடன் வாழ்ந்த ஒரு குடும்பத்தார், வீழ்ச்சியுற்று, இருக்கும் இடம் தெரியாமல் மட்கிப்போவதும் உண்டு. ஊர் பேர் அறியாமல் மூலையில் ஒதுங்கி வாழ்ந்த குடும்பம் திடீரென்று முன்னேற்றம் அடைந்து நாடறிய வாழ்வதும் உண்டு. ஆங்கில மொழி சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு இருவகைச் சிறப்பும் இல்லாமல் மூலையில் கிடந்தது; இன்று உலக மொழியாக உயர்ந்துள்ளது; இலக்கிய வளமும் நிரம்பியதாக உள்ளது. மிகப் பழங்காலத்திலேயே எழுத்துக் கலை பிறப்பதற்கு ஈராயிரம் மூவாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே மொழி கலை முதலிய யாவற்றிலும் நாகரிகச் சிறப்புடன் நிலைத்து நின்ற நாடு சீனா, சீன நாடு உயர்ந்திருக்க மிகப் பழங்காலத்தில் இத்தோ ஐரோப்பிய இனத்து மக்கள் எல்லோரும் நாடோடிகளாய்த் திரிந்த காட்டு மிராண்டிகளாக இருந்தனர் என விட்டனே கருதுகிறார். ஆயின், அந்தச் சீனநாடு பல நூற்றாண்டுகளாகத் தாழ்வுற்று கிடந்தது; மேலும் எந்தெந்த நாடுகளோ மேம்பாடு பெற்று வாழ்ந்தன. மொழியின் நிலைமையும் அவ்வாறே ஆகும். பழங்காலத்தில் நாடு முழுவதும் தனியாக அரசு செலுத்திய தமிழ்மொழியின் பண்டை பெருமையினையும் இன்றைய நிலையினையும் ஒப்பிட்டுக் காணினும், இந்த உண்மையை உணரலாம்.

✓ விறுப்பு வெறுப்பு

* மொழிகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியறிவு மிகப் பிற்காலத்தே தோன்றியதாகும். முற்காலத்தே தம்மைச் சார்ந்தவை எல்லாம் உயர்ந்தவை என்றும், பிறருடையவை எல்லாம் இழிந்தவை என்றும் எல்லாத் துறையிலும் தவறாக மனப்பான்மை வேருன்றியிருந்தது போலவே, மொழித்துறையிலும் இருந்து வந்தது. தாம் பிடித்த முயலுக்கு முன்றேகால் என்னும் அறியாமைக்கு இடையே இவ்வாராய்ச்சி தோன்ற இடம் ஏது? 'தன் குஞ்சே பொன் குஞ்சு' என்னும் மனப்பான்மை இருந்து வந்தமையால், பழங்கால மக்கள் வேறு மொழி பேசுவோருடன் கூடிப் பழக நேர்ந்த போதும், அந்த வாய்ப்பை நேர்மையான ஆராய்ச்சிக்குப் பயன்படுத்தவில்லை. தம்மம் விருப்பு வெறுப்பே முடிந்த முடிபுகள் எனக் கொண்டு உண்மை அறியாமல் மயங்கிக் கிடந்த நிலையே அக்கால நிலை.

✓ இலக்கியச் சிறப்பு

* அதற்கு அடுத்ததாகக் கூறத்தக்க நிலையில், இலக்கிய வளம் உடைய மொழியே சிறந்த மொழி என்றும், இலக்கியம் இன்றிப் பேச்சு வழக்கு மட்டும் பெற்ற மொழி இழிவானது என்றும் கருதப்பட்டு வந்தது. பழங்காலத் தமிழ் அறிஞர் தம் மொழியைத் தென்மொழி என்றும், அதற்கு இணையானது வடமொழி என்றும் கருதி, பிராகிருதம் பாலி முதலிய வடநாட்டுப் பேச்சு மொழிகளைப் புறக்கணித்த காரணம் இதுவே; வேங்கடத்திற்கு அப்பால் பேச்சு வழக்கில் இருந்த (வடுகர் வழங்கிய கன்னடத்தைப் பற்றியும் கவலை கொள்ளாத காரணமும் இதுவே. இலக்கிய வளம் இல்லை எனினும் பேச்சுவழக்கு உயைதும் மொழியே என்னும் உண்மையை அவர்கள் போற்றவில்லை.

* அதற்கு அடுத்த நிலையில், இந்திய வளம் பெற்ற மொழிகளுக்குள் ஏது சிறந்தது என்று ஆராயும் ஆராய்ச்சி தலையெடுத்தது. சிறந்த புலவர்கள் உயர்ந்த இலக்கியம் எழுதிய மொழியே மேம்பாடு உடைய மொழி என்று கருதும் போக்கு வந்தது. ஐரோப்பாவில் உள்ள பலவகை மொழிகளையும் இத்தகைய மனப்பான்மையோடு ஒப்பிட்டுச் சீர்தாக்கும் முயற்சி பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் இருந்து வந்தது. விழுமிய மொழியின் தன்மை எத்தகையது என்பதைப்பற்றியும், ஐரோப்பிய மொழிகள் அதனோடு ஒட்டிக் காணும்போது எவ்வாறு உள்ளன என்பதைப் பற்றியும் சிறந்த கட்டுரை எழுதுவோர்க்குப் பெர்லின் கலைக் கழகம் (The Berlin Academy) பரிசு ஒன்றை ஏற்படுத்தியது. பரிசு பெற்ற கட்டுரையாளர் (Jenisch) ஐரோப்பிய மொழிகளின் தன்மைக்கும் அவற்றைப் பேசும் மக்களின் இயல்புக்கும் உள்ள ஒற்றுமைகளை எடுத்துக் காட்ட முயன்றார். அவருடைய கொள்கைகளை இன்று உடன்படுவார் இல்லை. உயர்ந்த இலக்கியங்கள் உயர்ந்த மொழியில்தான் பிறக்கும் என்று உடன்படும் அறிஞரும் இன்று இல்லை.

ஆட்சிச் செல்வாக்கின் காரணமாகச் சிறியதொரு கிளை மொழியும் பெரிய பொதுமொழியாய் வளர்ந்து வளம் பெறுதல் போல், பண்பாடு குறைந்த ஒரு மொழியிலும் உயர்ந்த இலக்கியம் பிறப்பது உண்டு என்று இன்று அறிஞர் கருதுகின்றனர். நாகரிகம் குறைந்த சிறு குடும்பத்தில் உலகை உய்விக்கும் பெருமகன் பிறப்பது இயற்கை; அதுபோல், பண்பாடு இல்லாத மொழியைப் பேசுவோரின் கூட்டத்தில் உயர்ந்த கருத்துக்கள் கொண்ட புலவர் பிறப்பதும் உண்டு; அத்தகைய புலவர் இயற்றும் சிறந்த நூல்களால் பிற்காலத்தில் அந்தச் சிறு மொழிக்கு மேம்பாடு ஏற்படுவதும் உண்டு. ஆகையால் ஒரு மொழியின் இலக்கிய வளத்தை ஒட்டி அதன் மொழித் தன்மையைச் சீர்தூக்குதல் பொருந்தாது.

✓ சொற்களால் உறவு காணல்

* இதற்கு அடுத்த நிலையில் வளர்ந்த மொழியாராய்ச்சி சொற்களை ஒப்பிட்டு முடிவுகாணும் அளவில் நின்றது. இரண்டு மொழிகளை ஆராயத் தொடங்குவோர். அவற்றின் அகராதிகளை மட்டும் ஆராய்ந்து, அந்த இரண்டு மொழிகளுக்கும் உள்ள உறவையும், எதிலிருந்து எது தோன்றியிருக்கும் என்ற முடிவையும் தெரிவிக்கத் தலைப்பட்டனர். ஒரு மொழி மற்றொரு மொழியிடமிருந்து சொற்களைக் கடன் வாங்குதல் எளிது என்பதையும், கடன் வாங்கிய காரணத்தாலேயே இது அதிலிருந்து பிறந்தது. என்று பிறப்புப்பற்றி முடிவுகாணுதல் பொருந்தாது என்பதையும், அவர்கள் அறியார், அதனால்தான் அக்காலத்து அறிஞர் சிலர், தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம் முதலிய மொழிகளில் வட சொற்கள் இருத்தலைக் கண்டு, இந்த மொழிகள் எல்லாம் வடமொழியிலிருந்து தோன்றியவை என்று உடனே முடிவு செய்தனர்

* தவிர, சொற்களின் ஒப்புமை காணும் ஆராய்ச்சியில் தவறுகள் நேர்வதற்கும் இடம் உண்டு. இருவேறு மொழிகளில் தனித்தனியே ஏற்பட்டு வழங்கும் சொற்கள் ஒப்புமை உடையன போல் தோன்றக் கூடும். உண்மையில் மொழிகள் உறவு இல்லாதனவாக இருக்கலாம். சொற்களின் வடிவங்களைக் கொண்டு அவற்றிடையே ஒற்றுமை கண்டு தொடக்கம் ஒன்று எனக் கூறுதலோ, வேற்றுமை கண்டு தொடக்கம் ஒன்று எனக் கூறுதலோ, வேற்றுமை கண்டு வெவ்வேறு எனக் கூறுதலோ பொருந்தாது. ஒரு குடியில் பிறந்தவர்கள் பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அடையாளம் காண இயலாதவாறு உருவம் திரிதலும் உண்டு. வெவ்வேறு குடியில் பிறந்த இருவர் உடன்பிறந்தார் போல் தோன்றுதலும் உண்டு. சொற்களிலும் இத்தகைய நிலை உண்டு. தமிழில் உள்ள 'எட்டு' என்று சொல்லும் ஆங்கிலத்தில் உள்ள 'எய்ட்' (Eight) என்ற சொல்லும் ஒன்று போல் தோன்றினும், உறவே இல்லாதவை. தமிழில் உள்ள 'பெயர்' என்ற சொல்லும், கன்னடத்தில் உள்ள 'ஹெஸ்டு' என்ற சொல்லும் வேறுபட்டுத் தோன்றினும், இரண்டும் ஒரே சொல்லிருந்து பிறந்தவை ஆகவே, சொற்கோவைகளை ஒப்பிட்டு ஆராய்வோர். இலக்கணக் கூறுகளையும் இடந்தர நேரும்

✓ புதிய வழிகாட்டி

* சொற்கோவைகளை (Vocabularies) ஒப்பிட்டு ஆராயும் மொழியாராய்ச்சி போலியானது என்னும் உண்மையை முதல் முதலில் தெளிவாக்கினார். ராஸ்மஸ் ராஸ்க் (Rasmus Rask) என்னும் அறிஞர். 1816 - 23 ம் ஆண்டுகளில் அவர் ஸ்வீடன், பின்லன்ட், ரஷ்யா, காசுஸஸ், பெர்ஷியா, இந்தியா ஆகிய நாடுகளில் சுற்றிப் பலவகை மொழிகளையும் ஆராய்ந்தார். ஆயின், அவர் உடல்நலம் இழந்து பொருள் முடையால் வருத்தி ஆராய்ச்சி முடிவுறும் முன்னரே மறைந்தார். அவர் கண்ட உண்மைகளைத் தம் தாய்மொழியாகிய டேனிஷ் மொழியில் எழுதினார். அது உலகம் அறியாத சிறுபான்மையோரின் மொழியாக இருந்த காரணத்தால், அவருடைய கொள்கைகள் விரைவில் உலகமெங்கும் பரவ முடியாமற் போயிற்று. அவர் இந்திய மொழிகள் எல்லாம் வடமொழியைச் சார்ந்தவை என்னும் எண்ணத்தோடு தான் சுற்றி ஆராய்ந்தார். ஆயின் பழங் கொள்கைகளைக் கண் முடிப் பின்பற்றாமல் என்னும் விழிப்புடனிருந்து புதிய உண்மைகளைக் காணும் ஆராய்ச்சித் திறனுடையவராக விளங்கியதால் தென்னிந்தியாவில் உள்ள மொழிகள் தனியினம் எனக் கண்டார். தென்னிந்திய மொழிகளைத் திராவிட மொழிகள் என்று அவர் குறிப்பிடவில்லை; தாம் முதலில் கண்டுணர்ந்த நாடும் மொழியும் பற்றித் தென்னிந்திய மொழிகளுக்கு மலபார் மொழிகள் எனப் பெயர் குறித்து, அவைகள் வடமொழியிலிருந்து வேறுபட்டன என நாட்டினார். அவருடைய ஆராய்ச்சி, சொற்களை ஒப்பிட்டுக் கண்ட ஆராய்ச்சி அன்று; கடன் வாங்க முடியாதவைகளாகிய இலக்கணக் கூறுகளை ஒப்பிட்டுக் கண்ட ஆராய்ச்சி ஆகும் அதனால் மொழியாராய்ச்சித் துறையில் அவர் ஒரு புதிய வழி காட்டியாக விளங்கினார்.

✓ அறிஞர்கள்

* அவர்கள் அடுத்தாற்போல் கருதத்தக்க மொழியியல் அறிஞர் ஜாகப் கிரிம் (Jacob Grimm) என்பவர், சொற்பிறப்பு ஆராய்ச்சியிலும் ஒலியியல் (Phonetics) ஆராய்ச்சியிலுமே பெரிதும் காலம் கழித்தார். ஆதலின் அவருடைய முடிபுகள் பல இன்று ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்கனவாக இல்லை.

* பிரான்ஸ் பாப் (Franz Bopp) என்பவர் அடுத்தாற்போல் கருதத்தக்க மொழியியல் அறிஞர் ஆவார். அவர் பாரிஸ் நகரத்திற்குச் சென்று கிழக்கு நாடுகளின் மொழிகளைக் கற்று ஆராய்ந்தார். விசுதிகளின் பிறப்பை ஆராயும் ஆராய்ச்சியில் தொடங்கிய அவர் இலக்கணங்களை ஒப்பிட்டுக் காணத் தலைப்பட்டார். ஒப்பிலக்கணம் என்னும் ஆராய்ச்சித் துறை அவரால் வளர்ந்தது எனலாம். ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கும் வடமொழி முதலாக சில இந்திய மொழிகளுக்கும் உள்ள உறவைக் கண்டு, எல்லாவற்றையும் குறிப்பிட இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழியினம் (Indo - European group) என்ற குறியீடு அமைத்தவர் அன்றே.

* அடுத்தாற்போல் வந்த மொழியியல் அறிஞர் பலர்; பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டில் அவர்கள் ஆற்றிய ஒப்பற்ற தொண்டுகள் பல திறத்தன. தென்னிந்தியாவில் திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் எழுதினார் அறிஞர் கால்டுவெல். மலையாள மொழியை ஆராய்ந்தார் டா.குண்டர்ட் (Dr.Gundert) தெலுங்கு மொழியை அறிஞர் பிரௌன் (C.p. Brown) ஆராய்ந்தார். அவரே கண்ட மொழியை ஆராய்ந்தவர் அறிஞர் கிட்டல் (F.Kittel) என்பவர் குடகு, துளு பிராணுய் முதலிய மொழிகளையும் வெவ்வேறு அறிஞர் ஆராய்ந்தனர்

*பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இவ்வாறு வளர்ந்து வந்த மொழியாராய்ச்சித் துறையில் ஒரு குறை இருந்து வந்தது; அந்தக் குறையால் சில உண்மைகள் விளங்காமற் போயின; விளங்கிய சில தெளிவில்லாமற் போயின. அந்தக் குறை என்ன? எடுத்ததற்கெல்லாம் வடமொழியின் விளக்கத்தை எதிர்பார்த்த குறையே ஆகும். மொழியியல் என்னும் அரிய கலையை ஆராய்ச்சியாளரே அல்லாமல் மக்கள் பிறரும் கலையை ஆராய்ச்சியாளரே அல்லாமல் மக்கள் பிறரும் உணரும் வகையில் பரவாமாறு பெருந்தொண்டு புரிந்த மாக்ஸ் முல்லர் (Max Muller) விட்னே (W.D.Whitney) ஆகியோரும் இவ்வாறு வடமொழி விதிகளையும் எடுத்துக்காட்டுக்களையுமே கண்முடிப் பின்பற்றினர். மாக்ஸ் முல்லரின் முறை, ஒரு பெரிய மரத்தின் உதிர்ந்த சருகுகளை ஆராய்வது போன்றது என்கிறார் அறிஞர் யெஸ்பர்ஸன். விட்னேயின் ஆராய்ச்சிகளில் நேர்மையும் தெளிவும் இருந்தபோதிலும் அவருடைய முடிபுகளும் இன்று பெரும்பாலும் தடுமாறி நிற்கின்றன. வடமொழியில் தாது (அடிச்சொல்) பற்றிய விதிகளைக் கண்முடிப் பின்பற்றி, எல்லாச் சொற்களுக்கும் ஓரசை வடிவில் அடிச்சொற்கள் கண்டு மகிழ்ந்தனர். இன்று அது பொருந்தாத முறை எனக் கைவிடப்பட்டது. இவ்வாறே மற்றவற்றிலும் வடமொழியைப் பின்பற்றிய கண்முடி முறைகள் கைவிடப்பட்டன

✓ உண்மை உணராமை

* போதிய சான்றுகளைத் தேடிக் காணாமலே விரைந்து முடிவு காணும் போக்கும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஓரளவு இருந்து வந்திருக்கிறது. முயன்று தேடியவர்க்கு எளிதில் சான்றுகள் கிடைக்காததே இதற்குக் காரணம் என்று கூறலாம். அபெல் ஹாவலெக் என்பவர், முதல் முதல் தமிழுக்கு இலக்கணம் எழுதியவர் ஒரு டச்சுப் பாதிரியார் என்றும், தமிழிலக்கணத்தை அவர் லத்தீன் மொழியில் எழுதினார் என்றும், அது கி.பி 1716 ல் அச்சிடப்பட்டது என்றும் குறித்திருக்கிறார். அவருடைய நூலை மொழி பெயர்த்தவர், அதற்கு ஒரு திருத்தக்குறிப்பு எழுதியுள்ளார். அதில் முதல் தமிழிலக்கணம் தொல்காப்பியம் என்று கூறப்படும் என்றும், அது கி.பி எட்டாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய நூல் என்றும், அதுவே தமிழ் நூல்களில் மிகப் பழமையானது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அந்த ஆசிரியர் திராவிட மொழிச் சொற்களைக் கொண்டு திராவிட நாகரிகத்தைச் சீர்தூக்க முனைந்து கடவுள், உயிர் இலக்கணம், எழுத்து ஆகிவற்றிற்குச் சொற்கள் இல்லாத காரணத்தால், தமிழர் என்பவர் நாகரிக வளர்ச்சி இல்லாத தாழ்ந்த நிலையினர் என்று குறித்திருக்கிறார்.

* விட்னே என்னும் மொழியியல் அறிஞர் தமிழுக்குத் தொன்மையான இலக்கியங்கள் உண்டு எனக் கூறி, கி.பி. எட்டு ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுகளில் தோன்றியவை எனச் சொல்லக் கூடிய பழைய நூல்களும் தமிழில் உண்டு என்கிறார்.

* இத்தகைய ஆராய்ச்சியாளர்கள் உண்மை உணராமல் தவறு செய்தனர் என்று கூறுவதைவிட, உண்மை உணர முடியாமல் தவறினர் என்றும், உண்மை உணர்வதற்கு வேண்டிய உறுதுணைகள் அவர்களுக்கு வாய்க்கவில்லை என்றும் கூறலாம். தமிழ்நாட்டுத் தமிழ் அறிஞர்களின் செல்வாக்கின்மையும் சோர்வும், அறிஞர் சிலருடைய பிறமொழி மோகமும் புறக்கணிப்பும் இத்தவறுகளுக்குக் காரணம் எனலாம்.

3.திராவிட மொழிகள்

✓ திருந்தியன, திருந்தாதன

- * திராவிட மொழிகளைத் திருந்திய மொழிகள் என்றும் திருந்தாத மொழிகள் என்றும் (Cultivated Languages and uncultivated languages) இருவகையாகப் பாகுபாடு செய்கிறார் கால்டுவெல்.
- * தமிழ் தெலுங்கு கன்னடம் மலையாளம் துளு குடகு என்னும் ஆறும் இலக்கியம் பெற்ற மொழிகள்
- * தோத (Toda) , கோத (Kota), படக(Badaga), கோலமி (Kolami), பார்ஜி (Barji) , நாயகி (Naiki), கோந்தி (Gondi), கூ (Kui), குவி (kuvi), கோண்டா (konda), மால்டா (Malta), ஓரொவன் (Oroan), கட்பா (Gadba). குருக் (kurukh) என்பவை எழுத்தும் இலக்கியமும் அற்றனவாய் உள்ள திராவிட மொழிகள்.

✓ தமிழ்

- * 'வட வேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைத் தமிழ்கூறு நல்லுலகம்' என்று பழங்காலத்திலேயே தமிழ் வழியே நாட்டின் எல்லை கூறப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் வடபகுதியாகிய யாழ்ப்பாணத்திலும் வேறு சில பகுதிகளிலும் தமிழ் பேசப்பட்டு வருகிறது. பிளாங்கு, சிங்கப்பூர் முதலிய கிழக்குத் தீவுகளின் பகுதிகளிலும் தமிழ் மிகப் பலரால் பேசப்பட்டு வருகிறது. தமிழ்நாட்டில் தமிழ் பேசுவோரின் தொகை ஏறக்குறைய மூன்று கோடி.
- * தெலுங்கர்களும் கன்னடர்களும் தமிழை அரவம் என்பர் தெலுங்கர் தமிழரை அரவாளு என்பர். அறம் உடையவர் அறவர், அல்லது அருவா நாட்டினர் அரவர், அல்லது ஒலிமிக்கவர் அரவர். (அரவம் - ஒலி) எனப் பல காரணங்கள் அப்பெயருக்குக் கூறப்படும்.
- * திராவிட மொழிகளில் பிறமொழிக் கலப்புக் குறைந்த மொழி, இலக்கிய வளம் மிகுந்த மொழி இதுவே.

✓ தெலுங்கு

- * தமிழ்நாட்டின் வடக்கே உள்ள ஆந்திர நாட்டு மொழி இது. ஹைதராபத்திலும் பலர் தெலுங்கு பேசுகின்றனர். தெலுங்கு பேசுவோரின் தொகை மூன்று கோடிக்குச் சிறிது மிகுதி.
- * வடமொழியாளர் தெலுங்கை ஆந்திரம் என்று குறிப்பிடல் வழக்கம். ரிக்வேத ஐதரேய பிராமணம் என்ற வடநூலும் ஆந்திரரை நாகரிகமற்றவர் என்று கூறுகிறது. ஏழாம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவுக்கு வந்த ஹியூன் சியாங் ஆந்திர நாட்டில் வேறொரு மொழி வழங்குவதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பழந்தமிழிலக்கியம் ஆந்திரரை வடுகர் என்றும், அந் நாட்டை மொழி வேறுபட்ட நாடு (மொழி பெயர் தேளம்) என்றும் கூறுகிறது.
- * தேன் போன்ற இனிமை உடைய மொழி என்னும் பொருளில், தென்கு >தெல்கு >தெலுங்கு என்று பெயர்மைத்திருக்கலாம். கலிங்கம் முதலான மூன்று லிங்கக் கோயில்களை உடையது என்னும் பொருளுடைய சொல்லாகிய திரிலிங்கம் என்பது திரிந்து தெலுங்கு ஆயிற்று என்பர் ஒரு சிலர்.
- * இதன் எழுத்துமுறை தேவநாகரியை (வடமொழி எழுத்தை) ஒட்டி அமைந்தது. தேவநாகரி எழுத்தோடு திராவிட மொழிக்கு இன்றியமையாத றகர எழுத்தும் பெற்றுள்ளது.
- * வடமொழி அறிஞர்களாகிய நன்னயப்பட்டர். முதலானோர் இதற்கு இலக்கியம் எழுதி வளர்த்தமையால், வடமொழிச் சார்பு மிகுதியாயிற்று. **நன்னயரே தெலுங்கு மொழியின் முதல் புலவர்** எனப் போற்றப்படுவர். அவர் வடமொழியின் பாரதத்தைத் தெலுங்கில் மொழி பெயர்த்தார். அம்மொழி பெயர்ப்பில் நூற்றுக்கு எழுபத்தைந்து விழுக்காடு வடசொற்கள் கலந்து எழுதினார். அவர்க்குப் பின் வந்தவர்கள் (சைவப்புலவர் சிலர்) வடசொற்கள் குறைந்த நடையையே போற்றினர். அதை 'ஜானு தெலுங்கு' என்று கூறி வேறுபடுத்தினர். ஆயினும் வடமொழி அறிஞர்களின் முயற்சி தொடர்ந்து நடைபெற்ற காரணத்தால், அதுவே வெற்றி பெற்றது. அதன் பயனாக, இன்று நன்னயர் போன்றாரின் தெலுங்கே மக்களுக்கு விளங்கும் மொழியாகிவிட்டது; மற்றது விளங்குவது அரிதாகிவிட்டது.

✓ கன்னடம்

- * மைசூர் மாநிலத்திலும் மராத்தி நாட்டின் தென் பகுதியிலும் பேசப்படும் மொழி இது; நீலகிரியில் உள்ள படகர் என்பவர் பேசுவது பழைய கன்னடம். கன்னடம் பேசும் மக்களின் தொகை ஏறக்குறைய ஒன்றரைக் கோடி
- * காநடாகம் திரிந்து கன்னடம் ஆயிற்று என்றும் அது வடசொல் என்றும் கூறுவர். வடமொழி மோகம் மிக்கவர். டாக்டர் குண்டர் என்பவர் கரு+ நாடு+ அகம், கருநடாகம் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபு என்பர்.

* சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் இருந்த கன்னடம் தமிழ் போலவே அமைந்திருக்கிறது; அது ஹள கன்னடம் (பழங்கன்னடம்) எனப்படும். (பழ >பள >ஹள) இன்று உள்ளது. ஹொச கன்னடம் எனப்படும் (புது > பொது >பொச >ஹொச)

* இதன் எழுத்து முறை தெலுங்கை ஒட்டி அமைந்ததாகும். இதுவும் தெலுங்குபோல் வடமொழிச் சொற்களை மிகுதியாகப் பெற்றுள்ளது

✓ மலையாளம்

* தமிழ்நாட்டின் மேற்குப்பகுதியாகி சேர நாட்டின் மொழி இது. திராவிட மொழிகளின் வினைகளில் உள்ள பால்காட்டும் விகுதிகள் மலையாள வினைகளில் இல்லை. மற்றத் திராவிட மொழிகளுக்கும் மலையாளத்திற்கும் உள்ள பெரிய வேறுபாடு இது. வருகிறேன், வருகிறான், வருகிறது முதலிய பல வினைவாய்ப்பாடுகளுக்கு ஈடாக மலையாளத்தில் பால்விகுதி அற்ற 'வருந்து' என்பது ஒன்றே உண்டு.

* இதனைத் தமிழோடு எந்த இனமொழி என்று கொள்வதை விட, தமிழன் (மிகத் திரிந்த) கிளைமொழி என்று கொள்வது பொருந்தும் எனக் கருதுகிறார் கால்டுவெல்; தொடக்கத்தில் தமிழின் தங்கையாக அல்லாமல், மகளாக இருந்த மொழி என்கிறார். அதற்குக் காரணம் உள்ளது. சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் சேரநாட்டில் தமிழே பேச்சுமொழியாகவும் இலக்கிய மொழியாகவும் இருந்து வந்தது. சிலப்பதிகாரம், பதிற்றுப்பத்து என்னும் நூல்களும் புறநானூற்றில் பல பாடல்களும் சேரநாட்டுத் தமிழ் ஆகும். அந்தத் தமிழே, இலக்கியத்தொடர்பு குறைந்தமையாலும், சோழ பாண்டிய நாட்டுத் தமிழோடு உறவு குறைந்தமையாலும், வடமொழிச் சார்பு மிகுந்தமையாலும் மிகமிகத் திரிபு உற்று வேறொரு மொழியாக வளர்ந்து விட்டது. அவ்வாறு வளர்ந்ததே மலையாளம். அது புதிதாக வந்த வேற்று மொழி அன்று; அந்நாட்டுத் தமிழ் திரிந்த திரிபே ஆதலின் கிளைமொழி எனல் பொருந்தும்.

* அதுபற்றித் தமிழைத் தாய் என்றும், மலையாளத்தை மகள் என்றும் கூறுவர். ஓர் இனமொழிகளுள் ஒன்றைத் தாய் என்றும், மற்றவற்றை அத் தாயிடமிருந்து பிறந்தவை என்றும், மற்றவற்றை அத் தாயிடமிருந்து பிறந்தவை என்றும் கூறுவதை அறிஞர் சிலர் கடிக்கின்றனர். ஒரு மொழியிலிருந்து இன்னொரு மொழி பிறப்பதில்லை என்பதும், மொழியியலில் தாய்மகள் என்றெல்லாம் பேசுவதில் பொருளில்லை என்பதும் வெண்ட்ரியே என்னும் அறிஞரின் கருத்தாகும். ஒரு நாட்டின் கிழக்குப்பகுதியில் மொழி பழையபடியே இருக்க மேற்குப்பகுதியில் வழங்கும் மொழி மிக வேறுபட்டுச் சென்று ஒரு தனிமொழிபோல் தோன்றுமாயின், இது முன்னதன் மகள் என்று சொல்லப்படுவது உண்டு. ஆயின், அது அங்கு வழங்கிய பழைய மொழியின் திரிபே தவிர, அதிலிருந்து பிறந்த இளங்குழந்தை ஆகாது. ஆகவே பழைய தமிழ் (அல்லது திராவிடம்) வேங்கடத்திற்கு வடக்கே ஒரு வகையாகத் திரிந்து கன்னடம் ஆயிற்று என்றும், சேர நாட்டில் இன்னொரு வகையாய்ப் பிற்காலத்தில் திரிந்து மலையாளம் ஆயிற்று என்றும் கூறுவதே மொழியியலுக்குப் பொருந்திய கூற்று ஆகிறது.

* இவ்வாறே, ஆரியர் வருவதற்கு முன் இந்தியா முழுவதும் இருந்த பழைய மக்கள் பேசிய மொழிகளையும் தமிழ் என்று கூறுவதைவிட, வேறு பெயரால் வழங்குவது தகும் என்பது அறிஞர் கருத்து. மொஹெஞ்சதாரோ நாகரிகத்தின் மக்கள் பேசின அந்தப் பழைய மொழியைத் திராவிட மொழி என்றும் கூறாமல் பழந்திராவிட மொழி (Proto – Dravidian Language) என்பது பொருந்துவதாகக் கருதுகிறார் அறிஞர் ஹீரால்.

* காலப்போக்கில் வடமொழிச் சொற்கள் பல கலந்து மலையாளம் மிக வேறுபட்டு விட்டது. மலையாளத்தின் பழைய இலக்கியம் தமிழிலக்கியம் போலவே உள்ளது; தமிழார்க்கு விளக்கும் மொழியாகவே பழைய மலையாளம் உள்ளது. மலையாளத்தின் முதல் இலக்கியமாகிய இராமசரிதம் தமிழ் ஒலியாலாகிய தமிழிலக்கியம் போலவே உள்ளது. பழைய மலையாள இலக்கியத்தில் தமிழ் எழுத்துக்களாகிய பன்னிரண்டு உயிரும் பதினெட்டு மெய்யுமே மிகுதியாக உள்ளன. கிரந்த எழுத்தை ஒட்டி மலையாளத்திற்கு எழுத்துக்கள் அமையவே பிற்காலத்தில் மற்ற ஒலிகளும் மிகப் பயின்று கலப்புற்றன. வடசொற்களும் கணக்கின்றிக் கலந்தன. இந்த மாறுதல் எல்லாம் பதினெட்டு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுகளில் ஏற்பட்டவைகளே ஆகும்.

* ஏறக்குறைய ஒரு கோடி மக்கள் இன்று. மலையாளம் பேசுகின்றனர்

✓ துளு:

* இதனைத் திருந்திய மொழி எனக் கால்டுவெல் பாகுபாடு செய்துள்ளபோதிலும், இதற்குக் கிரந்தத்தை ஒட்டிய எழுத்து முறை உண்டு; தனி இலக்கிய வளம் இல்லை. கிறிஸ்துவப் பாதிரிமார்களே முதல் முதலில் இம் மொழியில் நூல் எழுதி அச்சிட்டனர். அவர்கள், கன்னட எழுத்துக்களிலேயே அவற்றை எழுதி அச்சிட்டனர்.

* மைசூர் மாநிலத்தை அடுத்து ஓடும் கல்யாணபுரி, சந்திரகிரி என்னும் இரண்டு ஆறுகளுக்கு இடையே உள்ள பகுதியில் வாழும் மக்கள் இம்மொழி பேசுகின்றனர். அவர்களின் தொகை எழுநூறாயிரம்.

* பிரிகெல் (Brigel) என்னும் ஐரோப்பியர் அறிஞர் இதற்கு முதல்முதலாக இலக்கணம் எழுதினார். கன்னடத்திற்கும் இதற்கும் நெருங்கிய உறவு இருப்பதாக அவர் குறித்துள்ளார்.

✓ குடகு

* இதற்கு எழுத்தும் இலக்கிய வளமும் இல்லை. டாக்டர் மோக்லிங் (Dr.Mogling) என்னும் ஜெர்மனி அறிஞர் இதனை ஆராய்ந்துள்ளார். இது கன்னடம் பேசும் நாட்டை அடுத்திருந்த போதிலும், தமிழோடும் மலையாளத்தோடும் உறவு உடையது என்கிறார் அவர். இது பழங் கன்னடத்திற்கும் துளுவிற்கும் இடைப்பட்டது என்கிறார் கால்டுவெல். மேஜர் சொல் (Major cole) என்பவர், இதன் இலக்கணத்தையும் சில பாட்டுக்களையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இதைப் பேசுவோர் ஏறக்குறைய ஐம்பதாயினாயிரவர்.

✓ தோத மொழி

* நீலகிரி மலையில் வாழும் பழங்குடி மக்களின் மொழி இது. அவர்கள் நாகரிகம் குறைந்தவர்கள்; இப்பொழுது அரசாங்க முயற்சியின் பயனாகக் கல்வியறிவு பெற்றுத் தீய பழக்கங்களை விட்டுவருகின்றனர். இவர்களின் தொகை ஏறக்குறைய எழுநூறு.

✓ கோத மொழி

* இம்மொழி பேசுவோர் நீலகிரியில் வாழும். நாகரிகம் குறைந்த மக்களே. இவர்களின் தொகை ஆயிரத்து முந்நூறு

✓ படக மொழி

* இம் மொழி கன்னடத்தில் கொச்சைக் கிளை மொழி போல் உள்ளது; நீலகிரி மலையில் வாழ்வோர் பேசுவது

✓ கோந்தி மொழி

* நடு இந்தியாவில் சில மலைகளிலும் காடுகளிலும் வாழும் மக்கள் இம் மொழி பேசுகின்றனர். பதினைந்து நூறாயிரம் மக்கள் இதனைப் பேசுகின்றனர்

✓ கூ, குவி, கோண்ட்

* ஒரிஸாவின் குன்றுகளில் வாழும் ஐந்நூறாயிரம் மக்கள் பேசும் மொழிகள் இவை

✓ கோலமி, பார்ஜி, நாய்கி

* மத்தியப் பிரதேசத்திலும் ஐதராபாத்திலும் உள்ள சிலர் பேசுவது கோலமி. அவர்களை அடுத்த இனத்தார் பேசுவன பார்ஜியும் நாய்கியும்

✓ மால்டா

* வங்காளத்தில் ராஜமஹால் மலைகளில் வாழும் எழுபதினாயிரம் மக்கள் பேசும் மொழி இது. இம் மொழி பேசுவோர் மால் என்றும் இராஜமஹால் என்றும் கூறப்படுவர்.

✓ ஓரொவன், கட்பா, குருக்

* சோடா நாகபுரியிலும் அதன் சுற்றுப்பக்கத்திலும் வாழும் எண்ணூறாயிரம் மக்கள் பேசும் மொழிகள் இவை பாட்ஸ்க் (Rev.F.Batsch) என்னும் பாதிரியார் ஓரொவன் இலக்கணத்தை எழுதியுள்ளார்.

* இத் திருந்தா மொழிகளைப் பேசுவோர் அல்லாமல் வட இந்தியாவில் திராவிடர்களாக உள்ளவர்கள் இன்னும் சில வகையினர் உள்ளனர் என்று ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர். வங்காளத்திலும் ஒரிஸாவிலும் வாழும் பூயியர்கள் (The Bhuyias) , கொச்சர்கள் (The Kocch) ஆகியோரும் திராவிடர்களே என்பர். இவர்களின் தொகை ஏறக்குறைய நாற்பது நூறாயிரம்

✓ பிராஹூப் மொழி

* இந்தியாவின் வடமேற்கே பவுச்சிஸ்தானத்தின் ஒரு சாரார் பேசும் மொழி இது. ஹாட்ஜ்ஸன் (Hodgson) என்பவர் இதனையும் நேபாள மொழியையும் திராவிடக் குழுவுடன் சேர்த்தார். ஆனால் பிறமொழிக் கூறுகள் இதில் மிகுதியாக உள்ளன. பிராஹூப் மொழியில் திராவிட மொழியின் அடிப்படைக் கூறுகள் உள்ளன. எடுத்துக் காட்டாக, இரட்; இரட்டு, முசீட் முதலிய எண்ணூப் பெயர்கள் பிராஹூயில் உள்ளன. மூவிடப் பெயர்களும் பெரும்பாலும் ஒத்திருக்கின்றன. திராவிட இலக்கண அமைப்புகளும் இதில் உள்ளன.

- * இம் மொழியிலுள்ள திராவிட மொழிக்கூறுகள் சில என்றும் மற்றவகைக் கலப்புக்கள் பல என்றும் கூறி, தாம் விளக்கிய திராவிட மொழிவகைகளுள் இதுவும் ஒன்றாகச் சேர்க்காமல் விட்டுவிட்டார் கால்டுவெல்.
- * 1911 ம் ஆண்டின் மக்கள் தொகைக் கணக்கில் இம்மொழி திராவிட மொழிகளோடு வைத்துக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. அப்போது இம்மொழி பேசியவர் தொகை நூற்றொழுபதினாயிரம். வரவ ர, இவர்கள் தொகை குறைந்து வருகிறது.
- * அந்த ஆண்டின் மக்கள் தொகைக் கணக்கில் மால்டா (Malta) என்னும் மொழியும் கோலாமி (Kolami) என்னும் மொழியும் திராவிடக் குழுவுள் சேர்க்கப்பட்டன. அவற்றைப் பேசியவர் தொகை முறையே இருநூற்று முப்பத்தாறும் இருபதினாயிரத்து எழுபத்து நான்கும் ஆகும்.
- * பிராஹுய் மொழி இந்தியாவின் வடமேற்குக் கணவாயை அடுத்துள்ள பகுதியில் வழங்குவதால். திராவிடர் இவ்வழியாகவே இந்தியாவிற்குள் புகுந்து சிந்துநதிக் கரையில் தங்கிப் பரவினர் என்னும் தம் கொள்கைக்கு இதனைச் சான்றாகக் கொள்கிறார் கால்டுவெல். திராவிடர் தென்னிந்தியாவிலிருந்து சிந்து நதிக்கரை வரையிலும் பரவியபின், வடமேற்குக் கணவாய் வழியாக நடு ஆசியாவிற்குச் சென்றனர் என்ற கொள்கைக்கும் இது சான்றாக அமைதல் காணலாம்.
- * திராவிட மக்களும் பிராஹுய் மக்களும் ஒரே இனத்தவர் என்று கொள்வதற்குச் சான்றுகள் இல்லை. ஆனால் திராவிட மொழியைப் பேசுவோரின் கலப்பு அவர்களிடையே ஏற்பட்டு நிலைபெற்றது என்பதற்கு இந்த ஒற்றுமைக் கூறுகள் சான்றாக உள்ளன.

✓ மூவிடப் பெயர்கள்

- * மக்கள் முதலில் பேசிவந்த ஒலித்தொகுதியிலிருந்து தனிச் சொற்களாக முதலில் பிரித்தெடுக்க நின்றவை மூவிடப் பெயர்களாக இருக்க வேண்டும். நான் நீ முதலிய மூவிடப் பெயர்கள் மிகத் தொன்மையானவை என்பது மட்டும் அன்று; அவைகள் இயற்கை உணர்ச்சியாற் பிறப்பவை; முதலியவற்றால் விளங்கக் கூடியவை; மொழி வளர்ச்சி பெற்ற பிறகு சைகைகளோடு கலந்து வழங்கும் சொற்களாக உள்ளவை. ஆதலின் மற்ற பெயர்ச்சொற்கள் எல்லாம் அவற்றிற்குப் பிறகு பிறந்தவையே எனலாம். இவ்வாறு அவை மொழிக்கு மிக அடிப்படையாய்த் தொன்மை மிக்கனவாய் அமைந்திருப்பதால்தான் ஓரினமாக இருந்து பிரிந்து நெடுங்காலமான மொழிகளுள்ளும் மூவிடப் பெயர்களில் நெருங்கிய ஒற்றுமை காணப்படுகிறது. திராவிட மொழிகளை விட்டுப் பிரிந்து நெடுங்காலமாகத் தனித்துத் தொலைவில் வழங்கும் பிராஹுய் முதலிய மொழிகளிலும் மூவிடப் பெயர்கள் திராவிடச் சொற்களாகவே இருத்தல் காணலாம்.
- * தன்மையொருமைப் பெயராகத் திராவிட மொழிகளில் உள்ள யான் ஞான் நான் நா என என்னும் வடிவங்களை ஆஸ்திரேலிய மொழியில் உள்ள ங,வைஇ,ங்த்ஸ,ங்ன்ப என்பவற்றோடும் திபேத்திய மொழியில் உள்ள ங,ஙெ,ஙெத் என்பவற்றோடும், சீன மொழியில் உள்ள ஙொ என்பதோடும் ஒப்பிடுகிறார் கால்டுவெல்.
- * அவ்வாறே, முன்னிலை ஒருமைப் பெயராகத் திராவிட மொழிகளில் உள்ள நீன், நின் என்பவற்றை ஆஸ்திரேலிய மொழியின் முன்னிலை ஒருமை வடிவங்களாகிய நின்ன,நின்னே, நிந்தொஅ,நிங்தெ என்பவற்றோடு ஒப்பிடுகிறார். திராவிட முன்னிலைப் பன்மைப் பெயர் வடிவங்களாகிய நீம், நம், நீர், நும், நீவு என்பவற்றை ஆஸ்திரேலிய மொழியில் உள்ள நீமெதூ, நூர், நிவ, டில்லெ என்பவற்றோடு ஒப்புமை கண்டு வியக்கின்றார்.

✓ முண்டா

- * நடு இந்தியாவிலும் வங்காளத்திலும் ஆசியச் சார்பு குறைந்த மொழிகள் வேறு சில உள்ளன. அவற்றை முண்டா மொழிகள் என்பவர் அவற்றைத் தமிழினம் என்கிறார். போடொவச் (Bodos), திமாலர் (Dhimals) குமாவோன் (Kumaon) மொழிகளையும் அவர் தமிழினம் என்கிறார்.
- * திராவிட மொழிகள் போல் தோன்றினும், இவற்றில் திராவிட இலக்கணக் கூறுகள் மிக்க குறைவே என்கிறார் கால்டுவெல்.
- * இவற்றைப் பேசும் மக்கள், உடலமைப்பு வகையால் திராவிடர் போலவே உள்ளனர்; ஆயினும் இவர்களின் மொழிகளுக்கும் திராவிட மொழிகளுக்கும் போதிய ஒற்றுமை காணப்படவில்லை என்று கிரியர்ஸனும் கருதுகிறார். பால் எண் பாகுபாட்டிலும் வேற்றுமை உணர்த்தும் முறையிலும் பிறவற்றிலும் இம் மொழிகள் திராவிட மொழிகளுக்கு வேறுபட்டுள்ளன என்றும் அவர் கூறுகிறார்.
- * இம்மொழிகளைப் பேசுவோர் மங்கோலியக் கலப்புப் பெற்ற திராவிடர் என்றும், அதனாவேயே இம் மொழிகள் இவ்வாறு வேறுபடலாயின என்றும் கருதுகின்றனர் சிலர்

* அறிஞர் மாக்ஸ் முல்லரே இவற்றை முண்டாமொழிகள் எனப் பெயரிட்டு வழங்கினார். மலாக்கா (Malacca) ஆஸ்ட்ரலோனேஷியா (Australonesia) நிக்கோபர் (Nicobarese) தீவுகளில் பேசப்படும் மான்குமேர் (Monkumer) மொழியினத்திற்கும் முண்டா மொழிகளுக்கும் உறவு இருப்பதாக ஆராய்ச்சியாளர் சிலர் எடுத்துரைக்கின்றனர். இது கொண்டு இந்தியாவிலும் கிழக்கு தீவுகளிலும் உள்ள மக்களின் முன்னோர் ஒரு மொழியை வழங்கியிருக்க வேண்டும் என்று கிரியர்ஸன் கருதுகிறார். மக்களின் முன்னோர் ஒரு மொழியை வழங்கியிருக்க வேண்டும் என்று கிரியர்ஸன் கருதுகிறார்.

* முண்டா மொழிகள், ஒட்டுநிலை பற்றி அமைந்த சொற்களை உடையவை; இவற்றில் உயர்திணை அ.றிணை என்ற திணைப்பாகுபாடு இல்லை; உயிருள்ள இல்லன என்ற பாகுபாடு உண்டு. ஒருமை இருமை பன்மை என மூவகை எண் உண்டு வேற்றுமை உருபுகள் பெயர்ச் சொற்களுடன் சேராமல் வினைச் சொற்களுடன் சேர்கின்றன. பத்துப்பத்தாக எண்ணும் முறை இல்லாமல், இருபது இருபதாக எண்ணும் முறை உள்ளது. திராவிட மொழிகளில் உள்ளவாறு முன்னிலையை உள்படுத்தும் தன்மையும் பன்மையும் உள்படுத்தாத தன்மைப்பன்மையும் வெவ்வேறாக உள்ளன. இவற்றில் எதிர்மறைவினைகள் இல்லை.

* கோர்வாரி, கூர்க்கு, ஜுவாங், சவாரா, கட்பா என இம்மொழிகள் இடந்தோறும் பலவகைப் பெயர்பெற்று வழங்குகின்றன. இவற்றைப் பேசுவோரின் தொகை ஏறக்குறைய முப்பது இலட்சம்

* இவற்றிற்குப் பொதுவான எழுத்துமுறையும் இல்லை, இலக்கியமும் இல்லை

* இவ்வாறு உள்ள திருந்தா மொழிகளில் மட்டும் அன்று; வட நாட்டில் இன்று செல்வாக்கு பெற்றுள்ள திருந்திய மொழிகளிலும் திராவிடக் கலப்பு இருத்தலைக் காணலாம். 'சட்டர்ஜி' என்னும் அறிஞர், வங்காளி மொழியாராய்ச்சியில் திராவிடக் கூறுகள் பல கலந்திருப்பதைக் காட்டுகின்றார்; வீடி, குண்டா (வீடு, குன்று) முதலான பல சொற்கள் ஊர்ப்பெயர்களின் இறுதியில் இருப்பதை எடுத்துக்காட்டி, அவை திராவிடச் சொற்கள் எனக் குறிக்கிறார்.

4.வடமொழி திராவிட மொழி குடும்பங்களுக்கிடையே உள்ள வேறுபாடு

✓ வேற்றுமைக் கூறுகள்

1. திராவிட மொழிகளில் உள்ள திணைபால் பாகுபாடு திறந்தது. ஆரிய மொழிகளின் பால்பாகுபாடு செயற்கையானது. கற்பனையாக அமைந்தது. ஆண் பெண் அலி என்ற பால்பாகுபாடு ஆரிய மொழிகளில் உள்ளது. பொருள்களின் தன்மைக்கும் அவற்றினை உணர்த்தும் சொற்களின் பாலுக்கும் தொடர்பே இல்லை.

தமிழில் கை என்பது ஆண்பாலும் அன்று, பெண்பாலும் அன்று, அ.றிணையில் ஒருமை அல்லது பன்மை எனப்படும். ஆனால் அப் பொருள் உடைய வடசொல்லாகிய கரம் என்பது வடமொழியில் ஆண்பால், மனைவி, இல்லாளர் என்பவை தமிழில் பெண்பால், இப் பொருள் உணர்த்தும் வடசொற்களுள், தாரம் என்பது ஆண்பால், களத்திரம் என்பது அலிப்பால், இத்தகைய விந்தையான பால்பாகுபாடு எந்தத் திராவிட மொழியிலும் இல்லை.

2. திராவிட மொழிகளில் பெயர்ச்சொற்களின் பின் வேற்றுமையுருபுகள் சேர்ந்து உருவம் திரியாமலே வேற்றுமைப் பொருள்களை உணர்த்தும். அந்த உருபுகள் (ஆறாம் வேற்றுமை தவிர மற்ற வேற்றுமைகளில்) ஒருமை, பன்மை வேறுபாடு இன்றி வழங்குகின்றன. ஆரியமொழிகளில் உருபுகள் பெயர்ச் சொற்களிலிருந்து பிரிக்க முடியாதவாறு பிணைந்து நிற்கின்றன. ஒருமைக்கும் பன்மைக்கும் வெவ்வேறு உருபுகள் உள்ளன.

3. திராவிட மொழிகளில் அ.றிணைப் பெயர்களுடன் பன்மை விகுதிகள் பெரும்பாலும் சேர்ந்து வழங்குவதில்லை. ஆரிய மொழிகளில் பெரும்பாலும் சேர்ந்தே வழங்குகின்றன

4. திராவிட மொழிகள் பலவற்றிலும் நான்காம் வேற்றுமை உருபு கு,கி. கெ; கிரீக், லத்தீன் பிரெஞ்சு, ஜெர்மன் சமஸ்கிருத தம் முதலிய எந்த ஆரிய மொழிகளிலும் இந்த உருபு இல்லை

5. ஆரிய மொழிகளில் முன்னுருபுகள் (Prepositions) வழங்கும் இடங்களில், திராவிட மொழிகளில் பின்னுருபுகளாக (Postpositions ஆக) இடைச்சொற்கள் பயன்படுகின்றன.

6. பெயரடைகள் (பெயர்ச்சங்கள்) திராவிட மொழிகளில் பால் எண் உணர்த்தாமல் பொதுவாக வழங்குகின்றன. ஆரிய மொழிகளில் பெயரடைகள் பாலும் எண்ணும் உணர்த்துகின்றன. (நல்ல என்ற அடையைத் தமிழில் நல்ல கணவன், நல்ல மனைவி, நல்ல மாந்தர், நல்ல மாடு, நல்ல வீடுகள் என எல்லாப் பாலுக்கும் பயன்படுத்தலாம். வடமொழி முதலியவற்றில் அவை பால் தோறும் எண்தோறும் வேறுபடும். வடமொழியின் இலக்கணத்தை ஒட்டியே இந்தி மொழியின் எழுத்து வழக்கிலும் அச்சா அச்சீ அச்சே எனப் பெயரடைகள் பால் வேறுபாட்டிற்கு ஏற்பத் திரிகின்றன. பழைய ஆங்கிலத்தில் (Goda, Godne, Gode, Godum) முதலிய பல வடிவங்கள் இருந்தன. இன்றைய ஆங்கிலத்தில் என்ற ஒரு வடிவே உள்ளது.

7. திராவிட மொழிகள் பண்புப் பெயரை அடையாக வழங்குதற்கு உரிய இடத்தில் (உயர் மரம்). அதன் பெயரெச்ச வடிவை வழங்குகின்றன (உயர்ந்த மரம்) இம்முறை ஆரிய மொழிகளில் இல்லை.
8. திராவிட மொழிகளில் முன்னிலையாரைக் கொள்ளுவது, தள்ளுவது என இருவகையான தன்மைப் பன்மைகள் உள்ளன. நாம் வந்தோம் முன்னிலையாரை உள்படுத்துவது; நாங்கள் வந்தோம். முன்னிலையாரை உள்படுத்தாதது) ஆரிய மொழிகளில் இந்த அமைப்பு இல்லை.
9. திராவிட மொழிகளில் செய்ப்பாட்டு வினைக்குத் தனி வடிவம் இல்லை படு என்னும் துணைவினையே அதனை அமைக்கிறது. ஆரிய மொழிகளில் அதற்குத் தனிவடிவம் உள்ளது.
10. ஆரிய மொழிகள் பல வினைகளுக்கு இடையில் இணைப்பு இடைச் சொற்களைப் (Conjunctions) பயன்படுத்துகின்றன; திராவிட மொழிகள் வினையெச்சங்களைப் பயன்படுத்துகின்றன.
11. திராவிட மொழிகளில் உடன்பாட்டிற்கும் எதிர்மறைக்கும் வெவ்வேறு வினைவடிவங்கள் உள்ளன. ஆரிய மொழிகளில் இவ்வாறு இல்லை.
12. ஆரிய மொழிகளில் இணைப்பு இடப்பெயர் (Relative Pronoun) உள்ளது. திராவிட மொழிகளில் அதன் இடத்தில் பெயரெச்சமும் வினையாலணையும் பெயருமே உள்ளது.
13. திராவிட மொழிகளில் தழுவும் தொடர்கள் (Clauses). தழுவப்படும் தொடர்களுக்கு (முடிபுத் தொடர்களுக்கு) முன் அமைதல் இயல்பாக உள்ளது. ஆரிய மொழிகளில் இவ்வாறு இல்லை.

5.தமிழின் தொன்மை

✓ உலகின் தொன்மைக் காலப் பெருநிலங்கள்:

* ஞாலம் தொன்மைக் காலத்தில் காண்டவனம், அங்காரம், பாலதிக்கம், அமசோனியம் என்னும் நான்குவகைப் பெரு நிலங்களாகவும் ஒருசில தீவுகளாகவும் இருந்தது. இந் நான்குப் பெரு நிலங்களையும் முறையே,

1. காண்டவனம்

- (அ) ஆப்பிரிக்கா - காண்டவனம் (GONDVANA)
 (ஆ) கடகத் திருப்பத்திற்கு (இரேகை) தெற்கில் உள்ள இந்தியா
 (இ) ஆத்திரேலியா

2. அங்காரம்

ஆசியாவின் வடகிழக்குப் பெரும்பகுதி - அங்காரம் (ANGARA)

3. பாலதிக்கம்

(அ) வட அமெரிக்காவின் வடகிழக்குப் பகுதி - பாலதிக்கம் (BALTICA)

- (ஆ) கிரீன்லாந்து என்னும் பைந்தீவு
 (இ) ஐரோப்பாவின் தென்பகுதி

4. அமசோனியம்

தென்அமெரிக்கா - அமசோனியம் (AMAZON)
 எனப் பாவாணர் வரையறுக்கின்றார்

✓ ஏழு கண்டங்கள்:

* ஞாலநிலப்பகுதி 7 கண்டங்களாகவும் இருந்தது. அவை ஒன்றினொன்று தொடர்பில்லாத தீர்ந்து இருந்தமையால் தீவு (தீவு) எனப்பட்டன. ஒவ்வொரு தீவும் நிலைத்திணையால் (தாவரங்களால்) வளம் கெழுமி சோலை போல் இருந்தமையால் பொழில் எனவும் பட்டன.

* நாவலந்தீவு, இறலித்தீவு, இலவந்தீவு, அன்றில்தீவு, குசைத்தீவு, தெங்கந்தீவு, தாமரைத்தீவு என்பன அவ் ஏழு தீவுகள். இவற்றை

நாவலந் தீவே இறலித் தீவே
 குசையின் தீவே கிரவுஞ்சத் தீவே
 சான்மலித் தீவே தெங்கின் தீவே
 புட்கரத் தீவே எனத்தீவு ஏழே
 ஏழம்பெருந் தீவும் ஏழ்பொழில் எனப்படும்

* எனத் திவாகர நிகண்டு நவிலும். இவற்றில் கிரவுஞ்சம், சான்மலி, புட்கரம் என்பன முறையே அன்றில், இலவம், தாமரை என்பனவற்றின் வடசொற்கள்

✓ நாவலந்தீவும் ஆப்பிரிக்காவும்

* தீவு என்னும் பெயரே, நாவலந்தீவு ஆப்பிரிக்காவினின்றும் பிரிந்து போக நிலையைக் காட்டும் என எடுத்துரைக்கின்றார் பாவாணர். செடி, கொடிகள் உயிரிகள் முதலானவற்றில் இந்தியாவிற்கும் ஆப்பிரிக்காவிற்கும் உள்ள மிகப் பழங்காலத்திலிருந்தே ஒப்புமைகள் இருந்து வருகின்றன. இவ் உண்மையில் அடிப்படைக் கொண்டு ஒட்டுகாம் என்னும் அறிஞர் ஒரு காலத்தில் தென்னாப்பிரிக்காவையும் இந்தியாவையும் இணைத்துக் கொண்டு ஒரு தொடர்ந்த நிலப்பரப்பு இருந்தது என்று முடிவு செய்கின்றார்.

✓ இந்தியாவும் ஆப்பிரிக்காவும் பற்றிக் கால்டுவெல்:

- * இந்தியாவுடன் ஆப்பிரிக்காவும் நில அமைப்பியல் அடிப்படையில் எவ்வாறு தொன்றுதொட்டு இருந்திருக்க இயலும் என்பதனை,
- * இந்தியர்க்குப் பெயரே தெரியாத சில பழங்காலத்து மாபெரிய பப்பர்ப்புளி அல்லது யானைப்புளி அல்லது மேனாட்டு சீமைப்புளி (நிணீஷீதீணீ) என்னும் ஆப்பிரிக்க மரங்கள், இந்தியத்தீவுக்குறை (நிமீஸ்வீஸ்உளுணீ) யின் தென்கோடியில் இன்றும் காணப்படுகின்றன. அவ் இடங்கள் அனைத்தும் அயல்நாட்டு வாணிகம் நடந்து வந்த இடங்கள். குமரிமுனைக்கு அருகில் உள்ள கோட்டாறு என்னும் இடமும், கொற்கைத் துறைமுகமும் அவ் வணிகக் களங்களாகும். திருநெல்வேலி தொன்று தொட்ட மாண்பின் நினைவாகவும், என்றும் நினைவிலிருந்து நீங்காத உழுவல் அன்புடனும் அவ்வூர் மதுரை எனவே அழைக்கப்பட்டது. அங்கு மூன்றாம் தமிழ்ச்சங்கம் நிலைநிறுத்தவும்பட்டது. வைகைக் கரை மதுரை பல தலைமுறைகளாகத் தமிழர்க்குப் பழக்கப்பட்டபின் முன்பு தென்பால் இருந்து மறைந்த மதுரைத் தென்மதுரை என மக்களால் குறிக்கப்பட்டது.
- * எனவரும் கால்டுவெலாரின் கருத்து கொண்டு காணலாம்

✓ நாவலந்தீவு – குமரிக்கண்டம் - பழம் பாண்டிய நாடு:

* நாவலந்தீவு எனப்படுவது குமரிக்கண்டம் எனவும் குறிக்கப்படும். இக்குமரிக் கண்டமே பழம் பாண்டியநாடு ஆகும். குமரிக்கண்டத்தின் தன்மைகளை 4 நிலைகளில் நோக்கலாம் என்று பாவாணர் நமக்கு அறிவுறுத்துகின்றார்.

தமிழ் செம்மொழி வரலாறு

✓ குமரிக் கண்டத்தின் நான்கு நிலைகள்:

குமரிக்கண்டம் எனப்படும் பழம் பாண்டியநாட்டினை

- (1) ஆப்பிரிக்கா மற்றும் ஆஸ்திரேலியாவுடன் கூடிய பழம் பாண்டியநாடு
- (2) ஆப்பிரிக்கா நீங்கிய பழம் பாண்டியநாடு
- (3) ஆஸ்திரேலியாவும் நீங்கிய பழம் பாண்டியநாடு
- (4) சிறிதுசிறிதாய்க்குறைந்து வந்த பழம் பாண்டியநாடு

என்னும் நான்கு நிலைகளில் நான் நினைத்துப் பார்க்கத்தக்கதாக இருக்கின்றது என்று பாவாணர் நமக்கு அறிவுறுத்துகின்றார்

✓ குமரிக் கண்டம் அல்லது குமரிநாடு:

* குமரிக் கண்டமானது இந்தியாவின் தெற்கே இந்துமாக் கடலில் ஒரு பெரும் நிலப்பரப்பாக – பெருயதொரு நாடாக இருந்தது. அந் நாட்டில், குமரியாறு, குமரிநாடு, குமரிமலை என்னும் நீர், நில, மலைப் பரப்புக்கள் இருந்தன. இவையனைத்தும் பண்டைப் பாண்டியநாட்டின் பெரும்பகுதியாக இருந்தன. இவையனைத்தும் பின்னர் கடலால் கொள்ளப்பட்டன. இந்நிலப்பரப்பு முழுவதும் குமரிமலை, குமரியாறு என்பனவற்றின் பெயரால் குமரிநாடு என்று அழைக்கப்பட்டது. அக் குமரிக் கண்டத்தில் தான் முதல் தமிழ்ச் சங்கம் வைத்து வளர்த்த (தொல்) மதுரை இருந்தது.

✓ (தொல்) மதுரை:

* தலைச்சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச் சங்கம் என முச்சங்கங்களை உருவாக்கினோர் பாண்டியர்கள் ஆவர். அவருள் தலைச்சங்கம் நிறுவியோர் இருந்து தமிழாய்ந்த இடம் (தொல்) மதுரை எனப்பட்டது. இம் மதுரையம்பதி, ப.ருளி என்னும் ஆற்றில் கரையில் இருந்தது. இம் மதுரையே பாண்டி நாட்டின் பழந் தலைநகர்.

* முதற்சங்கம் அமைத்து ஆண்டு வந்த பாண்டியர் மரபின் பிற்காலத்தில் நெடியோன் எனப்பட்ட நிலந்தரு திருவீற் பாண்டியன் என்னும் மன்னன் ஆண்டு வந்தான். இந் நெடியோன் காலத்திலேயே அகத்தியர் குமரிநாட்டு மதுரைக்கு அகத்தியர் வந்து சேர்ந்தார் என்பதனைத் தேவநேயப் பாவாணர் சுட்டுகின்றார்.

* கடலால் கொள்ளப்படாமல் (தொல்) மதுரை இருந்த காலத்தில் மதுரை என்று மட்டுமே குறிக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். அம் மதுரை கடலாக கொள்ளப்பட்டபின் அதன் வடக்கே வந்து கபாடபுரம் என்னும் இடத்தில் இரண்டாம் தமிழ்ச் சங்கம் அமைக்கப்பட்டது. கபாடபுரமும் ஆழிவாய் அகப்பட்டது. மீண்டும் அதன் வடக்கே உள்நாட்டுள் வந்து மணவர் என்னும் இடத்தில் நிலந்தரு திருவீற் பாண்டியன் வதிந்தான். அங்கிருந்து கொண்டே வைகைக் கரையில் புதியதொரு அழகிய நகரம் எழுப்பினான். தொல் மதுரையின் தொன்று தொட்ட மாண்பின் நினைவாகவும், என்னும் நினைவிலிருந்து நீங்காத உழுவல் அன்புடனும் அவ்வூர் மதுரை எனவே அழைக்கப்பட்டது. அங்கு முன்றாம் தமிழ்ச்சங்கம் நிலைநிறுத்தவும்பட்டது. வைகைக் கரை மதுரை பல தலைமுறைகளாகத் தமிழர்க்குப் பழக்கப்பட்டபின் முன்பு தென்பால் இருந்து மறைந்த மதுரைத் தென்மதுரை என மக்களால் குறிக்கப்பட்டது.

* ஆஸ்திரேலியாவும், இந்தியாவும், ஆப்பிரிக்காவும் ஒரு காலத்தில் இணைந்து காணப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்னும் மேனாட்டு அறிஞர் கூற்றினைக் கருத்தில் கொண்டு நோக்கும் பொழுது சில உண்மைகள் புலனாகின்றன. இம் மூன்று கண்டங்களுக்கும் இடையே மரம், செடி, கொடிகள், நிலம், விலங்கு, மக்களின் மரபியல் பண்பைக் கடத்தி அவர்தம் தோற்ற வரலாற்றை உறுதி செய்ய உதவும் குரோமோசோம் மற்றும் ஜீன்கள், அம் மாந்தரின் மொழிகளின் வேர்ச்சொல் மற்றும் அடிச்சொல், பழங்குடி மக்கள்தம் பழக்க வழக்கங்கள், கலை மற்றும் பண்பாடுகள் முதலானவற்றை ஆராய்ந்தால் மிகத் தெளிவான முடிபுகள் இன்னும் புலப்படும்.

✓ கடல்கோளுக்கு ஆட்பட்ட திருவீற் பாண்டியன்:

* நிலநடுக்கத்தின் காரணமாக ஏற்படும் ஆழிப்பேரலையினால் மன்னன் ஒருவன் தன் நாட்டினை முழுதும் இழந்தான். தான் ஆள நாடு இல்லாது போயிற்று. அதனால் மனம் சோர்ந்து போகாமல் மேலும் முயற்சியுடன் பகைவர் நாடுகளைப் பிடித்துத் தனதாக்கிக் கொண்டு ஆண்டான். இச்செய்தியை,

தமிழ்ச் செம்மொழி வரலாறு

மலிதிரை ஊர்ந்துதன் மண்கடல் வெளவலின்
மெலிவின்றி மேற்சென்று மேவார்நாடு இடம்படப்
புலியொடு வில்நீக்கிப் புகழ்பொறித்த கிளர்கொண்டை
வலியினான் வணக்கிய வாடாச்சீர்த் தென்னவன்

என முல்லைக்கலி (135) புலி (சோழர்), வில் (சேரர்) நீக்கி என்பதன் மூலம் நாடிழந்த மன்னன் பாண்டியனே என்பது பெறப்படுகின்றது.

தென்திராவிட மொழியான தமிழ் மொழியே திராவிட மொழிகள் அனைத்திற்கும் தாய், தெலுங்கு மொழியைக் கிழக்கிந்திய இத்தாலியின் என்று கொண்டால்; தமிழைக் கிழக்கிற்கு மட்டுமன்று, இவ் உலகிற்கே இலத்தீன் ஆகும் என்று தேவநேயப் பாவாணர் அவர்கள் உறுதிபட மொழிகின்றார். இத்தகு பெருமை வாய்ந்த தமிழை,

(அ) மாந்தன் தோன்றியது குமரிநாடு
(ஆ) தமிழ் உலக முதற் பெருமொழி

என்றும் நிலைகளில் காணலாம்.

(அ) மாந்தன் தோன்றியது குமரிநாடு

மாந்தன் தோன்றியது குமரி நாட்டில்தான் என்பதற்குச் சான்றுகளும் காரணங்களும் உள்ளன

1. குமரி நாட்டின் பழமை
2. ஹெக்கேல், ஸ்கிலேட்டர் முதலானோர் இலெமுரியாக் கண்டமே மாந்தன் தோன்றிய முதல் இடம் என்றிருத்தல்
3. குமரிநாட்டு மொழியின் தொன்மையும் முன்மையும்
4. தென்னாட்டு முதல் கடல்கோள் பற்றிய கதை உலகம் முழுமையும் வழங்கி வருவது
5. மக்கள் கிழக்கிலிருந்து வந்தார் என யூத சரித்திரம் கூறல்
6. தொல்மரபினரான மாந்தர் பெரும்பாலும் தென் ஞாலத்தில் இருத்தல்

7. குமரிநாடு இருந்த இடம் ஞாலத்தின் நடு மையமாக இருத்தல்
8. குவிரைக்காட்டிலும் வெம்மையே பெரும்பாலான மக்கட்கு ஏற்றதாக இருக்கும்
9. தென் ஞாலத்தின் வியத்தகு வளமை, உலகில் கிடைக்கும் பொன்னும், பொருளும் வயிரமும் பெரும்பாலும் தென்னாப்பிரிக்கா, தென்னிந்தியா, ஆஸ்திரேலியத் தென் கண்டம் ஆகிய இடங்களிலேயே எடுக்கப்படுகின்றன
10. முதல் மாந்தன் வாழக்கூடிய கனிகள் நிறைந்த சோலை (ஏதேன்) தென்ஞாலப்பகுதிகளில் உள்ள குறிஞ்சி நிலப்பகுதிகளில் காணக்கூடியதாய் இருத்தல்

(ஆ) தமிழ், உலக முதற் பெருமொழி

தமிழே உலகில் தோன்றிய முதல்மொழி என்பதற்கான சான்றுகளும் காரணங்களும்

1. தமிழ்நாட்டின் பழைமை
2. தமிழின் பழைமை
3. தமிழின் எளிய ஒலிகள்
4. தமிழில் பெரும்பாலும் இடுகுறிச்சொல்லும், கட்டசையும் இல்லாதிருத்தல்
5. தமிழில் ஒட்டுச் சொற்கள் சிலவாக இருத்தல்
6. அம்மை அப்பன் என்னும் முறைப்பெயர்கள் உலகில் பல வடிவங்களிலும் பல்வேறு உலக மொழிகளில் வழங்கி வருதல்
7. தமிழ்ச் சொற்களில் சிலவோ அன்றிப் பலவோ உலக மொழிகள் அனைத்திலும் கலந்து இருத்தல்
8. தமிழில் உள்ள ஏழு கிழமைப் பெயர்களும், பன்னிரு ஓரை (இராசி) பெயர்களும் வடமொழி, ஆங்கிலம், இலத்தீன் முதலான மொழிகளில் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

* ஆரிய மொழிகளில் உள்ள இப்பெயர்கள் அனைத்தும் தமிழ்ச் சொற்களின் மொழிபெயர்ப்பாகவே காணப்படுதல்

* ஆங்கிலத்தில் உள்ள வாரநாட் பெயர்களில் Sunday, Monday, Tuesday, Saturday என்னும் நான்கும் தமிழ்ப்பெயர்களின் மொழிபெயர்ப்பாக இருப்பதைக் காணலாம். Tues என்பது Zeus என்பதன் மறு வடிவமாகக் கூறப்படுகின்றது. என்பது செவ்வாய் என்றும் பொருள்படும். என்பது சேயோன் (சிவந்த நிறத்தன்) என்றும் பொருள்படும். என்பது கிரேக்கப் பெருந் தெய்வம், கிரேக்கர், பழந்தமிழ் நாட்டில் மிகப்

பழங்காலத்திலேயே குடியிருந்தனர். அவரை யவனர் என்று தமிழ்ச் செவ்விலக்கியங்கள் செப்புகின்றன. பாண்டியனுக்கும் கிரேக்க மன்னருக்கும் கயல்மீன் சின்னமாக இருந்தமையும், தமிழருக்கும் கிரேக்கருக்கும் பழக்க வழக்கங்கள் பொதுவாக இருந்தமையும் இங்குக் கவனிக்கத்தக்கன.

* வடமொழியிலும் இலத்தீனிலும் வழங்கும் பன்னிரு ஓரைப் பெயர்களும் தமிழ்ப் பெயர்களின் மொழிபெயர்ப்பாகவே இருக்கின்றன. இதனை,

பன்னிரு ஓரைகளின் பெயர்கள்

	தமிழ்	வடமொழி	இலத்தீன்
1	மேடம் (தகர்)	மேஷம்	Capricorn (goat)
2	இடபம் (குண்டை)	ரிஷபம்	Taurus (bull)
3	கடகம் (அலவன்)	கடகம்	Cancer (crab)
4	கன்னி (மடந்தை)	கன்னி	Vergo (virgin)
5	துலாம் (தூக்கு)	துலாம்	Libra (balance)
6	கும்பம் (குடம்)	கும்பம்	Ar ies
7	மீனம்	மீனம்	Pusces (Fish)
8	இரட்டை	மிதுனம்	Gemini (twins)
9	ஆவி	சிம்மம்	Leo (Lion)
10	தேள்	விருச்சிகம்	Scorpio
11	வில்	தனுசு	Sagittarius (bow)
12	சுறா	மகரம்	Aquarius

என்பதன் மூலம் கண்கூடாகக் காணலாம்.

9. தமிழில் முதல் வேற்றுமைக்கு உருபின்மை
10. தமிழின் வேற்றுமை உருபுகள் எல்லாம் பின்னொட்டுச் சொற்களாக இருத்தல்
11. சொற்றொடரில் தமிழ்ச்சொல்முறை இயல்பாக இருத்தல் (உ-ம்) பன்னிரண்டு என்னும் சொல் பத்தோடு இரண்டு சேர்ந்தது என்பதைக் குறிக்கும். வடமொழியில் த்வாதசம் என்னும் முறை இயற்கைக்கு மாறானதாகும்.
12. உலக மொழி ஆய்வுகள் அனைத்திற்கும் ஈடு கொடுத்து நிற்கும் தமிழின் அண்ணல் தன்மை

MATERIAL தேவைக்கு

TNPSC: GR –I & II (P), GR –IV

(TAMIL & ENGLISH MEDIUM),

**PG: TRB - TAMIL, ENGLISH,
MATHS & COMPUTER SCIENCE**

TET (P1 & P2),

CONTACT -90420 30163

FUTURE VISION STUDY CENTRE

2ND FLOOR, AVK MARUTHI PLAZA,

OPP. HOTEL LAKSHMI PRAKASH,

SKS HOSPITAL ROAD,

SALEM – 636 004